

BRUC

Bruc, če te zbode želo obrekovanja, pomisli na to, da ose ne sedajo na najslabše sadje.

Glasilo KŠP izšlo v Murski Soboti dne 10. februarja 1968 ob priliki brucovanja Cena 2 din

Nekateri služijo devize doma, drugi v tujini

Odkar konvertibilne lovce vabi naš revir in zaslužek lep „DIANE“ daje nov kvartir, je marsikomu, ki je moški, žal, da spola nežnega na svet ni prijokal.

**Ridendo
dicere
verum!**

Namesto uvodnika!

Izmučen tava brez cilja, tja, kamor ga nosijo valovi življenja; brez delje, upanje, prošnje za štipendije — vse to ga odlikuje. Teorija ga napaja, brez nje ne bo kruha; pušča to v nemar — on ve, da je vedno pomembna le praksa. Kljub temu bo vedno ostal isti — ta naš STU-DENT!

Klub študentov Prekmurja je študentska organizacija vseh študirajočih Prekmurcev v Ljubljani, ki ima v svojih vrstah zbranih 274 članov. KSP pripravlja to mlado silo za udejstvovanje na raznih področjih družbenega življenja v Prekmurju, v mejah svojih možnosti skrbi za socialno ekonomski položaj članov ter jim nudi kulturno, družabno in športno življenje.

Ne morem mimo dejstva, da klubsko delo že nekaj let ni prilagojeno tempu in dinamiki rasti našega gospodarstva in to predvsem v tem smislu, da se ta hiter razvoj ne odraža v ekvivalentnem razmerju v študijskih uspehih samih študentov. Kje so vzroki za ta nesorazmerja in zakaj ima KPS na seznamu 71 takšnih članov, ki nimajo v redu opravljenih študijskih pogojev, pravimo, da pavzirajo. To bi rad najprej na kratko osvetlil z obe strani.

Naloga nas v Ljubljani je, da študiramo. Vprašanje pa je, ali je dovolj, da ima vsak naš državljani možnost da študira, ali mu tudi družba daje zadovoljive materialne pogoje za študij. Številne analize študentov ljubljanske Univerze kažejo, da današnja družba ni in tudi v naprej ne bo več zmožna podpreti študenta pri njegovem delu tako, kot je lahko to storila še pred leti. Evolucija gospodarstva nas je pripeljala do nezaposlenosti, katera se z našo družbeno ureditvijo ne da več odpraviti, ter se mora del delovne sile zaposlovati v tujini. Podoben je položaj pri študentih, ki so vse bolj prikrajšani ter prepuščeni sami sebi. Od skupnega števila članstva jih 104 ali 38% dobiva štipendijo, katerih povprečna višina znaša 258 ND. Kje je potem ostalih 170 študentov in od kod njim vsak mesec po 450 ND, kolikor znašajo povprečni mesečni izdatki ljubljanskega študenta. Letno pade število štipendij za 11%.

Klub je v preteklih letih resno pristopil k tem problemom in dosegel le delne uspehe. Uspehi smo navezati tesne stike z družbeno političnimi organizacijami v Prekmurju, katerih sad je bil, da ima danes skupščina občine Murska Sobota na svojem seznamu 65 štipendistov v Ljubljani, kar predstavlja maksimum za občino in je s to številko med prvimi v Sloveniji. Čas bi pa že bil, da bi tudi gospodarske organizacije pristopile k intenzivnejšemu izpopolnjevanju fizičnega kadra, omogočile poklicno predpripravo ter si same s takojšnjo in pravično štipendijsko politiko pridobivale svoje kadre. Ne pa, da večina naših podjetij pod krinko demokratičnega delavskega samoupravljanja komaj še životarijo, visokokvalificirane kadre pa iščejo šele takrat, ko jim gori pod nogami. Se danes, po tolikih letih upravljanja, ne znamo dati delu in človeku tisto čast in priznanje, ki jim pripada. Umetno ustvarjen ugled ali ugled po položaju je še marsikje bolj pomemben, kot pa ugled po delu. Zato je tudi upravičena bojazen KSP, kdaj bo in če bo sploh postalo izobraževanje nujna in potrebna naloga posameznih delovnih organizacij. Tisto, kar imajo nekatera podjetja v svojih pravilnikih in statutih, so same ničvredne fraze in slepila podjetij pred celotno družbo, če same teh določil ne izvajajo. Ta širši problem bi morale reševati tudi družbeno politične organizacije skupaj s podjetji, kajti študentje smo v glavnem prepuščeni sami sebi, brez prave usmeritve in pravih navodil.

Poleg materialnih pogojev, brez katerih si danes ne moremo zamisljati rednega študija, je tu še vrsta drugih činiteljev, ki vplivajo na študijski uspeh. Nedvomno je eden od prvih vedno ostrejši študijski režim na fakultetah in »obvezna« selekcija vpisov po posameznih letnikih. N. pr. od 460 vpisanih na ekonomski fakulteti, jih je prišlo v četrti letnik samo 75. Tudi stanovanjski problem je zelo pereč, domovi so prenapolnjeni, za privatno stanovanje pa je treba odšteti tudi do dvajset tisočakov na mesec.

Kljub temu, pa je uspeh študija v največji meri odvisen od vsakega posameznika, njegovega prizadevanja in prilagajevanja študiju. Vsakdo je lahko bruc, morda študent, ne konča pa vsakdo fakultete. Ni vsak primeren za študij, pa čeravno je uspešno končal šolanje na srednji šoli. Zato se bo tudi letos KSP srečal s srednješolci, katere bomo temeljito seznanili z življenjem in delom na Univerzi, jim dali daljše smernice o pogojih zaposlitve v Prekmurju ali drugje v Sloveniji.

To in še marsikaj drugega vpliva na nemoteno delo študenta. Današnji študij zahteva pravega, zrelega in sposobnega človeka in temu bi morala družba omogočiti študij, pa naj je iz kmečke ali iz uslužbenske družine. Čeprav postaja študij v Ljubljani vse bolj privilegij ljubljancanov, 44% vseh vpisanih, nas to ne sme vreči iz tira. Z vsemi

(Nadaljevanje na 3. strani)

DRAGI GOSTJE!

Že šestnajstič smo se zbrali na tradicionalnem akademskem plesu z brucovanjem, katerega prireja Klub študentov Prekmurja z namenom, da bi se eno noč skupaj dobro nasmejali in zabavali.

Pozdravljam vse goste z željo, da bi se čim bolj počutili med nami, odnesli mnogo lepih in prijetnih spominov s te naše prireditve. Če nam bo to vsaj delno uspelo, potem je tudi prireditev dosegla svoj namen, mi pa bomo zadovoljni in z veseljem zapuščali Soboto, ko se bomo vračali v Ljubljano. Zelo nas veseli, da vidimo med nami nekaj starejših kolegov, nekdanjih članov Kluba študentov Prekmurja. Od takrat, ko so ti delali v klubu in do danes se je marsikaj spremenilo, ne samo v klubu in Univerzi, ampak tudi v ostalem življenju. Upam, da nam ti ne bodo zamerili, če danes ne bodo srečali vsega tistega, kar so nekoč srečali v klubu.

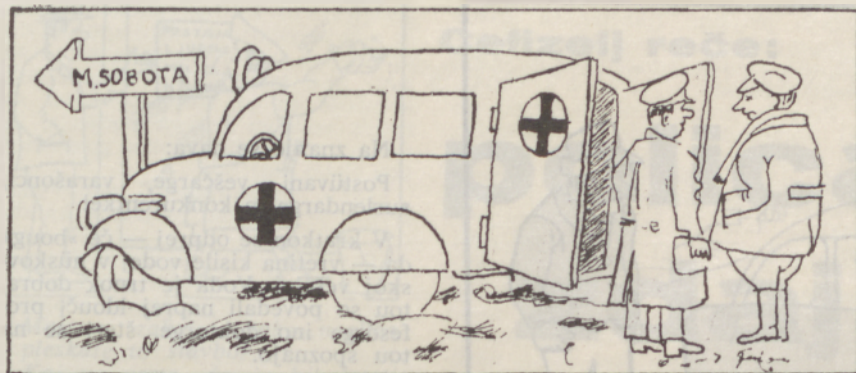
Klub študentov Prekmurja, ki ima v svojih vrstah 274 članov, mladih Prekmurcev, skrbi, da je študent tesno povezan z domačim krajem, da spremlja razvoj prekmurskega gospodarstva ter pri tem tudi sam tesno sodeluje. Poleg rednega študija pa ne pozabljamo na razvedrilo. Zato naj današnji večer, ko nas bosta zabavala pevca Majda Sepe in Nino Robič ob ansamblu Mojmir Sepeta, služi za pravo sprostitve, hkrati nam pa naj da veliko volje za bodoče delo.

Vsi vemo, da organizacija take prireditve zahteva veliko dobre volje, truda in stroškov. Zato bi se zahvalil vsem tistim, ki so nam na kakršen koli način omogočili izvedbo današnjega akademskega plesa, posebno še našemu častnemu članu in pokrovitelju današnjega plesa ZGP »Pomurski tisk«. Omenjeni kolektiv nam je, dragi gostje, gotovo poznan kot eden izmed najbolj vestnih in marljivih kolektivov našega Prekmurja, zato tudi njemu najlepša hvala za nesebično pomoč in razumevanje.

Tudi BRUC je letos prinesel svoje težave. Mnogo truda in dela je bilo vložnega pri urejanju in zbiranju gradiva. Sami smo se znašli pred odgovorno in nehvaležno nalogo, da kritično ocenimo našo stvarnost. Upam, da smo z budnim spremljanjem našega gospodarstva to tudi uspeli ter bo letošnji BRUC svojo nalogo dostojno opravil in s tem opravičil svojo izdajo.

Na današnji večer, ko bomo med svoje vrste sprejeli nove člane, naše bruce, jim želimo, da bi skrbno nadaljevali s tradicijo starejših kolegov, da bi pri študiju dosegli mnogo lepih uspehov in da bi se danes dobro zabavali; isto želim tudi vam, dragi gostje, drugo leto pa spet nasvidenje!

Predsednik KSP:
FRANC ROUDI

Tale, ki ga peljeva, ima ledvične kamne, toda preden prispemo po tej cesti do Sobote, jih bo že vse izgubil.

1

ZADRUGE!

Čeprav so dolgo lepe, marže vas redile in garažnim kmetom trudno kri ste pile, vseeno se večina vas je k vragu odpeljala tja, kjer bo kmalu še ostale pričakala.

Zbogom orožje

— Smrkavec, mar ni dovolj, da nam Italijani uničujejo grlice?

2

Neki plevel je imel dobre ZVEZE zato je kmalu postal PSENICA.

Kamen do kamna vila — Komolec do komolca fotelj.

Parola: Vsi za enega, eden za vse je pri nas doživela nekatere spremembe in se po novem glasi: Ti zame, jaz zate!

3

Usoda medicincev naših zdaj je taka, da zaposlitev le še v »auslandu« jih čaka, ker k nam prišle moči iz bratskega so juga, saj bolj kot sinove svoje, cenimo mi »druga«.

Nadaljevanje z 2. strani

Namesto uvodnika!

silami se moramo boriti, in dokazati, da je prekmurska zemlja sposobna vzgojiti svoje ljudi ter jih šolane zaposliti doma ali drugje.

Pretežni del programa KSP zajema politično ideološka komisija. V dinamičnem razvoju naše družbe se porajajo vedno novi problemi v sami družbi, kot med študenti. Te mora KSP sproti spremljati. Letos bo ta komisija organizirala širše posvetovanje s poslanci in predstavniki družbeno političnih organizacij občine Murska Sobota in Lendave. Posebno pozornost bomo posvetili domači gospodarski problematiki. V programu je tudi razgovor s predstavniki podjetij o štipendiranju kadra, kadrovanju, zaposlovanju, strukturi delovne sile in problemu nezaposlenosti. To študente najbolj zanima. Upamo, da bomo pri tem dobili podporo vseh naprednih sil v Prekmurju, kot tudi zavoda za zaposlovanje v Murski Soboti.

Naloga socialno ekonomske komisije pri KSP je, da zbira, ureja in analizira podatke o vseh študentih s področja Prekmurja. Med drugim lahko iz najnovejših podatkov razberemo, da bo Prekmurje dobilo v dveh letih 4 zdravnike, 10 ekonomistov, enega pravnika, dva končata FNT, 14 filozofsko fakulteto itd. Ker je polovica takih, ki so brez štipendij, je vprašanje ali bodo našli doma zaposlitev.

Kulturno družabna komisija, ki skrbi za kulturno in zabavno plat študentovskega življenja, je v letošnjem letu organizirala tradicionalno Bujto repo v Ljubljani, kateri je prisostvovalo 310 starih in mladih Prekmurcev. V področje njenega dela spada tudi današnji akademski ples, kjer so pomagali skoraj vsi člani kluba. Letos se bomo srečali tudi s sekcijo starejših študentov.

Sportna in rekreacijska komisija skrbita za izvedbo številnih športnih tekmovanj in organizirata poučne in znanstvene izlete ter ekskurzije po domovini.

To je kratek prikaz dela Kluba študentov Prekmurja v letošnjem letu. Klub neprestano stremi za tem, da Prekmurje ne bo dobilo samo strokovnjakov, ki so sposobni opravljati svojo nalogo, temveč naj bodo to tudi takšni strokovnjaki, ki so istočasno družbeno vzgojni faktorji in temeljiti poznavalci našega razvoja, rasti socialističnih odnosov ter bistvenih prvin naše stvarnosti. Bodoči strokovnjak naj bo organizator in dosledni izvajalec socialistične politike, družbeno ekonomskih premikov in rasti naše družbe. Če izhajamo iz tega, potem moramo posvetiti ideološki in gospodarsko politični rasti naših študentov v bodoče veliko več pozornosti.

FRANC ROUDI

4

KONTRACEPCIJA

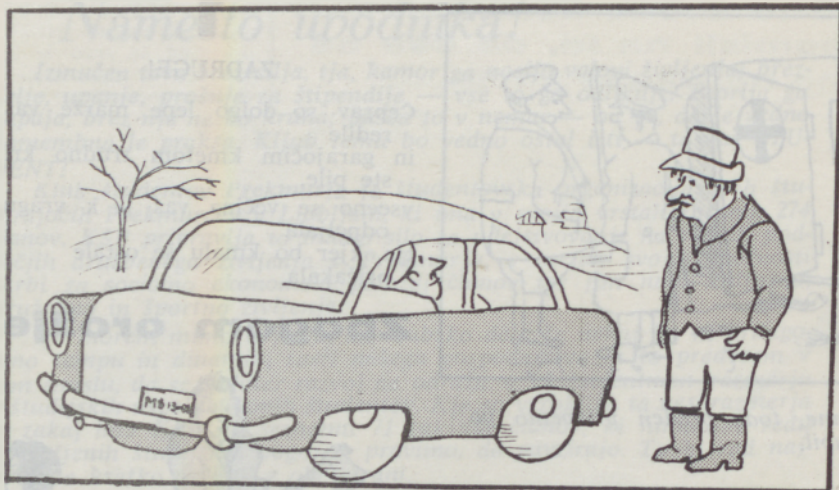
16-letna deklica pride k zdravniku: »Gospod doktor, katero kontracepcijsko sredstvo naj vzamem, da ne bom zanosila?«

Doktor: »Spijte kozarec ledeno mrzle vode.«

Ona: »Pred ali po tistem?«

Doktor: »Namesto tistega!«

3 bruc

— Kako se pride do radenskega zdravilišča, oča?
— S protekcijo!

konkurenca po pomursko

mi vam

V Nuskovi so strokovnjaki pred dvema letoma odkrili precejšnjo količino mineralne vode, ki bi mnogo pripomogla k razvoju turistične in še kake dejavnosti pri nas v soboški občini. Žal so to odkrili ravno v času, ko je naša družba začela prihajati na tržno blagovno gospodarstvo in s tem prinesla našemu gospodarstvu ogromne količine poštene in nepoštene konkurence.

Tudi v Slatina Radencih so se začeli širiti glasovi o odkritju zdravilnega vrelca v Nuskovi. Samoupravni organi so se odločili za neusmiljeno konkurenčno borbo z Nuskovo, z vsemi metodami, ki bi porazile svojega nasprotnika. Bojazen je bila, da bodo Radenčarji pretrgali vse diplomatske stike s Prekmurci. Eden izmed odgovornih v Slatina Radencih je napisal Prekmurcu, ki mnogo dela na odkritju vrelca v Nuskovi.

»Spoštovani tovariš NN!

Pišemo ti kot očetu naše štipendistke. Če pride do odprtja vrelca v Nuskovi obstaja bojazen, da pride tudi do odpušcanja prekmurskih ljudi v Slatina Radencih. Tudi štipendistov seveda».

Način in oostrost konkurenčne borbe je gotovo prestrašila Prekmurce, saj je nuskovska slatina popolnoma izginila iz tapete razprav. ljanj.

5

»Samoupravljanje je zelo koristna stvar, če podjetje zavozi, drugače pa ni tako« je dejal neki direktor. Izkazalo se je, da je imel prav. Ko je podjetje propadlo, je on postal direktor drugega podjetja, delavci so pa šli v Avstrijo.

Mi smo, ki nismo. V postavljene enačbe vklejane številke! Človeško jedro ste nam zmleli v moko, ki se namakana v avtoritativna mnenja voljno gnete v spretnih prstih javnega oblikovalca. Kiparji naši se kajpak ujezite, če zaznate v testu sled upornosti. Ne morete razumeti, da je človeški duh nemiren, da se ne da okviriti v idilo popolnosti. Vzgapate nas v edino zveličanem duhu s parolo: spoznana nujnost je svoboda. Impulz spoznanja so dvomi. Dovolite nam podvomiti v vaš večni prav. Drevo spoznanja tudi današnji mladini pečat izvirnega greha načela pritiska: nezadovoljni z obstoječim! Siti smo vaših jurišnih idej preteklosti. Smisel nam je projicirati skozi sedanost v prihodnost. Niste vsega vi storili. Dajte še nam akcijski prostor! Hočemo delati, ne samo izvrševati.

Pestra družčina smo. V srcu nismo kalopirani pajaci. To, kar nam s čel kratkovidno prevajate v upornost, so brazde posameznega spora originalnosti z modelom. Brez nategnjenih vajeti ne bi trčili v karambol, čeprav v stikih krešemo iskre tako za svetlo mavrico nasmeha, kot slepeče bliske jezce.

... on je molčec, ne zna govoriti. Hodi v samoto, kjer si z naravo vzajemno razdira skrivnost.

Ona je ogenj, ki spreminja okolje v pepel doživetij. Njen moto je prosta izbira.

Poznam ga, veseljaka, v vinu fiksira smisel življenja. Najde še čas, da dekleta tolaži. Ni bitje edino, ki priznava le ženske tobak in vino.

Poglejte jo plaho pojavo. Navidezna krhkost je lahko pojavna oblika

Na znanje se dava:

Postivani veščarge, varašonci, auslendarge in konkurentke!

V kratkon se odprej — če »boug« da — vretina kisile vodej v nuskovskoj veščini. Voda je trnok dobra, tou so povedali naprej idouči profesorje ino doktorje, šteri se na tou spoznajo.

Zato sigdar za vse betega in gutej proste v bautaj nuskoske vodej!

Slatinska skupnost Nuskova

pojavnega duha. Ko si s haljo sleče spomin na eprovete, sede za klavir in zaigra. Tako rad jo poslušam. Harmonija tonov pleska v prostor prizore njenega izživljanja. Vzorni študent predstavlja svoj svet magiji formul. Matematiko imenuje poezijo. Začuden se umika v laboratorij, ko mu v toplih gredah zrastle sestankar uporeka. Le-ta presaja lepote poezije v politične vizije. Oba sta trčena se strinja bodoča praktična gospodinja.

Različni smo in vsi enaki v želji biti srečni. Osrečujemo se! Ne dovolimo pa, da nam servirate srečo — imitacijo. Kaj sploh je sreča? Težko jo je obleči v definicijo. Najdeš jo povsod, kjer je življenje in življenje samo je sreča. Torej sem srečen? Sem, ker živim.

— Kaj ne Radenska, da bi ti od zavisti počila vsa tri srca, če bi odprli moj vrelc?

- Mojster, zakaj s tako naglico pleskate to stavbo?
- Kaj ne veste, da je bil četrti plenum, ki zahteva čistejšo javno varnost.

6

Jože kaj pomeni beseda miroljubna koeksistenca?

To je po moje nekaj takega, kot da smo z vsemi prijatelji.

Saj to je nemogoče.

Kako da ne, ko pa iz Izraela uvažamo jajca iz katerih delamo jajčni prah za Arabce.

7

Franci ali si slišal, da so predlagali nov sistem plačevanja partijske članarine.

Kakšen pa je Jože?

Če pridobiš novega člana, plačaš 25% manj članarine, če dva 50% manj, če pa tri lahko izstopiš iz partije.

Kaj pa štiri ali več?

Potem pa dobiš potrdilo, da nisi bil nikoli v partiji.

5 bruc

Cefizelj reče:

»hop policaj, zdaj te pa imam«

(resnična zgodba)

Eden izmed prekmurskih študentov se je za časa poletnih počitnic zaposlil v nekem skladišču. Med tem časom je bil na skladišču blagajno izvršen primitiven vlom. Poklicani so osumili študenta in proti njemu uvedli postopek zaradi močnega argumenta, ker je »strokovnjak« ugotovil, da se dajo odpreti vrata blagajne samo z originalnim ključem oziroma, da ključavnico odstrani z varilnim aparatom.

Kasneje so storilce prijeli in na rekonstrukciji dogodka je miličnikov sin navzočim lepo pokazal, da

se da ta blagajna odpreti z navadnim žepnim nožem.

Policiji krepko priporočamo, da po prestani kazni vzamejo za svojega izvedenca tega mladega vlomilca, ki je dokazal, da je res pravi leksikon znanja za sedanjega izvedenca, — strokovnjaka za blagajne.

Prizadeti študent sicer odpušča soboški policiji za primerno število zaslišanj in ostalih nevšečnosti in se počuti presrečnega, da je po štirih mesecih odkar so prijeli vlomilce, pristojnim le uspelo, da so proti njemu ustavili postopek.

(ne) vsakdanji govor

Tovarišice in tovariši!

Ob tej svečanosti se ozirimo tudi nazaj, na čas, ko ste se s puškami borili za lepe ideale — za socializem. Med vami je dosti takih, ki imajo priznana dvojna leta (tudi, če so zelo kratek čas sodelovali z revolucionarnim gibanjem).

Zakaj ste se borili, tovarišice in tovariši?

Borili ste se proti fašističnemu okupatorju in domačim izdajalcem.

Borili ste se za naš prelepi slovenski jezik in prekmursko zemljo, ki je bila pregažena.

Hvaležni smo vam za to borbo, tovarišice in tovariši!

Nato ste se borili za razvoj prekmurske zemlje. Borili ste se, da bo vsak zaposlen, zavarovan, da se bo vsak lahko šolal, da bo imel stanovanje in da pride do čim boljšega položaja.

NIKDAR VEC SEZONSTVA! NE BOMO VEC SLUŽILI TUJCEM! KONEC SOCIALNIH RAZLIK!

Tako ste nam govorili. Očitajte nam, da smo mi neborbeni. Rečete,

da premalo poznamo lepe ideje socializma. Rečete, da bi le plesali in se veselili. Naj povem, tovarišice in tovariši!

Tudi mi se borimo za ideale za katere ste se vi borili. Borimo se za socializem, za zaposlitev toliko števila mladih ljudi, za stanovanje se borimo in celo za pravico do šolanja (ne le formalno) se borimo. Ravno v času, ko odhaja velika večina uradniških otrok na Univerzo in ko delavski in kmečki oče ne moreta šolati svojih otrok. Borimo se za socialistične in samoupravljalne odnose; in za bratstvo in enotnost se borimo, ki ga nekateri grobo kršijo. Mi mladi se pa tudi bojimo. Bojimo se, da ne bomo zaposleni, da si bomo morali naš vsakdanji kruh v Avstriji služiti; mogoče si ga bomo morali v Slavoniji in Banatu, kjer ste si ga vi služili, tovarišice in tovariši!

Mi se ne borimo s puškami in dvojna leta. Danes je borba s kolmci in napreduje se z zvezami.

NE ZA IDEJE, ZA KRUH SE BORIMO!

Izpiti

Kakor vsako leto, je tudi letos šlo na univerzo veliko število, novih študentov, ki se jih v strokovnem žargonu imenuje tudi »bruci«. Ta strokovna oznaka pa je prizadetim nekakšen trn v peti in že od nekdaj se izkazuje žalostna resnica, da ti bruci, z drugimi besedami »ta zelenjad«, na vsak način hočejo dokazati, da so veliko pametnejši od onih, ki so strokovno označeni z besedama »stare bajte«. Tako je bilo tudi letos. Bruci so se na vse kriplje trudili, da bi pokazali svojo duhovno nadmoč nad starimi bajtami, ki imajo po njihovem že vsi pokvarjene možgane, ali pa shranjene v alkoholu, da se ne bi pokvarili. Nazadnje je problem postal dobesedno pereč in sestlal se je svet starih bajt, da bi o problemu razpravljali na strokovni ravni. Sklenjeno je bilo, da se stavi posebna izpitna komisija, pred katero bodo bruci imeli priliko pokazati svoje znanje, odnosno neznanje, s tem pa seveda tudi svojo enakovrednost, oziroma neenakovrednost.

Tako se je tudi zgodilo. Zbralo se je veliko število brucov z učnimi pogledi, puhastimi bradicami in umetnimi plešami, ki so nameravali dokazati visoko kvalificiranost svojega organa za razmišljanje in spominjanje. Naval je bil zares velik, zato so se člani komisije odločili, da bodo vsakemu kandidatu zastavili le po eno vprašanje, ki naj bi pokazalo njegovo splošno razgledanost, seveda z ozirom na kandidatov študij. Tistim, ki bi odgovorili pravilno, bi potem zastavili še eno vprašanje, da bi bilo znanje v resnici preverjeno.

- Kako je kaj pri vas v Lendavi, hotra?
- Se kar, samo v ilegalo smo morale zaradi velike akcije proti našemu rodu.

Dogajalo pa se je vse to v prostorih prijetne ljubljanske gostilne, se pravi ustanove, ki večini študentov predstavlja tisto, kar našim dedom cerkev.

Prvi je pred komisijo stopil neki nadebudni študent sociologije, ki si je samo zato, da bi izgledal bolj učen, nataknil očala, seveda sončna, ker drugih ni imel. Predsednik komisije ga je vprašal: »a veš, zakaj je pri nas mož kaznovan, če pretepa ženo, ki ga je prevarala?«

Presenečeni kandidat je samo zmajal z glavo. Predsednik pa mu je pojasnil: »zato, ker je to nasilni poseg, izvajan na družbeno lastnino«.

Druga je bila na vrsti mlada študentka pedagoške akademije. Predsednik komisije jo je pomenljivo pogledal, nato pa vprašal: »Bi ti, kot bodoča vzgojiteljica, ki se boš v poklicu srečala z določenimi problemi mladine, vedela povedati kaj je onanija?«

Prenežno mozoljasti obrazek kandidatke je zasijal in se tako čudovito nasmehnil, da je predsednik komisije, na drugi strani mize, takoj vedel, da dekle kadi cigarete brez filtra. Samodopadljivo je zagostolela: **onanija je seksualno samozadovoljevanje**.

Predsednik jo je s hladnim glasom zavrnil. »Vidi se, da zelo malo veš o naprednih tendencah v naši vzgoji in v naši družbi sploh. Onanija je seksualno samoupravljanje!«

Naslednji kandidat je bil študent agronomije. Na vprašanje: »v čem se kaže revolucionarnost in smotrnost socialističnega načina gospodarjenja po nekaterih državnih posestvih?« Ni vedel odgovoriti. Predsednik komisije mu je pojasnil z nekaj primeri. »Na nekaterih državnih posestvih spravljajo obenem seno in otavo ker tako opravijo dvojno delo naenkrat. Na drugih trgajo koruzo v novembru mesecu, ker je takrat več časa. Na nekem posestvu je upravnik dal posekati pol gozda, les, pa je prodal sam in si z denarjem postavil vilo in kupil avto, seveda oboje takšno, kot se za takšnega upravnika spodobi. Na drugem pa so na začetku proračunskega leta planirali petnajst milijonov izgube, imeli pa so deficita samo deset milijonov, zato so na koncu delili pet milijonov dobička«, je končal predsednik komisije.

Četrti je bil na vrsti mladi študent prava. Vprašanje je zastavil eden izmed članov komisije, specialist za sodišča (že trikrat je bil namreč zaprt).

Vprašal je: »katero sodišče v Jugoslaviji ima najmanj dela?«

Kandidat se je zamislil, a domislil se ni. Član komisije mu je pojasnil: »ustavno sodišče, ki se nobenega zakona niti ne loti, ker tako ve, da bo vsak zakon preklican prej, kot ga bodo utegnili preveriti, če je v skladu z ustavo«.

Naslednji je bil na vrsti neki perspektivni študent ekonomije, ki se na ekonomijo že tako spozna, da se mu zdi nepotrebno, da bi se še kdaj lotil kake knjige. Predsednik komisije ga je vprašal: »kako se rotira vodstvo nekega podjetja, ki ravno po krivdi vodstva gospodarsko slabo stoji?«

»Tako, da se postavi novo vodstvo,« je uslužno pojasnil kandidat.

»Saj ni res«, se je razburil predsednik komisije. »Mar ne veš, da je rotacija vrtenje okrog ene osi. Praksa je pokazala, da se naslednji način najbolj obnese. Stari računovodja postane novi knjigovodja, prejšnji knjigovodja pa računovodja. Direktor proizvodnje postane direktor skladišča, prejšnji direktor skladišč pa novi direktor proizvodnje. Stari komercialni direktor postane novi generalni direktor itd. Starega generalnega direktorja, ki si je vilo že postavil, pa postavi jo za predsednika občine, zaradi njegovih organizatorskih sposobnosti in ideološke globine.«

Predsednik komisije je bil zelo razočaran nad neznanjem naraščaja in onega, kj je vstopil ni niti pogledal. Začutil pa je duh po konjskih odpadkih, zato je hitro vprašal: »kakšno je živinorejsko načelo socializma?«

»Da nekaj pametnih lenuhov molze eno neumno kravo,« je kot iz topa odgovoril vprašani.

Od presenečenja je predsednik zopet pozabil pogledati kandidata, pač pa je hitro pobrskal po listih z vprašanji druge stopnje in prebral drugo vprašanje: »zakaj so bile določene obrti, kot so gostilne, hoteli in drugo, zopet dovoljene tudi v privatnem sektorju?«

»Najbrž zato,« je odgovoril vprašani, ker so nekateri že uvideli, da tudi pretirana družbena lastnina lahko postane družbi nevarna.«

Predsednik je navdušeno pogledal edinega, ki je pravilno odgovoril. Pred njim je stal cestni pometal, ki je prišel v gostilno po cigarete.

Nato so z izpiti nadaljevali še pozno v noč, a noben bruc se ni boljše odrežal, kakor oni, ki so bili na vrsti pred pometaçem. Nazadnje je predsednik komisije padel pod mizo, ker si je z okrepçili preobložil glavo in želodec. Zato je moral edini član komisije, ki je še sedel na stolu, slovesno razglasiti, da so vsi bruci stoodstotno nesposobni za sprejem med prave študente.

Ob misli: »Na mladini gradimo svojo bodočnost,« so se prisotni v zboru razjokali, ker je natak kar povedal, da zapirajo.

Izpiti

Prešernov kotiček

Špriceri nesreča

O, stariške, na šolanje ste me zgonili,
ka naj na grunti nede me manjaka.
Ste mislili, ka v kuči nigdar nej bilou nimaka.
Naskori te vidli, kak ste se fkonili.

Nigdar ne bi znali, kelko šoula košta.
štera naj bi sijni nikše zvanje dala.
Vidli bi pa, ka je tuj austrijska plača mala
za toga, šteri nešče piti mošta.

Boter bi me davno oženih, brezi »strijca«,
mati bi že lejko stara moma bijla,
ostala oči v tošlni bi ništerna telica.

Mi nej v »Emoni« bi sakši den bilou postanka,
v gümli traktor, na sireji grahle bi hilej,
če tuj doma bi najhližanji nej biou sosed — sv. Sanka.

Bruc, š teroga na-kle špricer osena-jsti spravi,
gda zmetanja se cajt približa
gori stane, se pijta gde je njega iža
Nej je fertik, somo klüka njemi v glavi.

Ali za njega nega več pomouči.
Da na družgi den zbidij ga žija
drobijža somo ma-lo je pistila oštarija,
kouž-o pa lisijčko je oda-ti nej mogoči.

Tak srmaček se postavi, fakulteta,
tebi prouti, š-tere š-tudij ino praksa
ga če duže bole zadaviti ščeta.

Ali friško nej, pomali de tvoj š-tudij mero;
čeduže bole, nigda bistra glava, de ti moutna
dokejč ti je ne vniči špricerov jezejro.

Zdravljica

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat' dan
ko ne bo več v modi
le špirit — maligan,
ko ne bo voda plus kislina
sladkor z dodatkom glicerina
in žvepla — glavna sestavina
za požlahtitev vina.

Študentovska

(Oprosti mi Prešeren)

Dolgost vseh švinglinov v šolanju je kratka,

Kaj je študentov strla že zagata!
Zleteli so po dolgem skozi vrata,
ko dan izpita je oznan'la pra'tka.

Pred padcem ne obvar'je koža gladka,
od njega ne odkup'jo kupi zlata,
ne rešila nas mama in ne ata,
ne flaška vina, ne potica sladka.

Naj zmisti ta, ki ljub' preveč dekleta
in gostilne pa do kina leta,
da žetev cvekov vsak dan bolj dozori.

Znabiti, da kdor zdaj vesel prepeva,
po rigorozu bo oh koncu dneva
molče trobental: »Vrag prfoksa umoril!«

Kaj bi dejal Prešeren, če bi videl...

Nove prekmurske brucke:

Med otroci si se igrala, draga, lani
— čas hiti;
letos zapravljaš družbeni denar v
Ljubljani — čas hiti.

Študente pred izpitom:

Sem dolgo upal in se bal,
slovo sem upu strahu dal.

Študentka z vozičkom:

Kaj pa je tebe treba bilo,
dete ljubo, dete lepo.

**Naše gonjače z Italijanskimi
lovci:**

Dolgost življenja našega je kratka,
kaj poganjačev že zasula je lopata.

Inženirji brez zaposlitve:

Ga mati tolaži, tako govori:
»Jaz imam tri brate, ti strice tri«.

Prekmurca, ki devlze služi:

Žalostna komu neznana je resnica,
da jih ljubim (devize seveda)

Direktorja:

Bog sedi na svojem stoli
s celo je častjo obdan
angeli stoje okoli
kot, da je vseh svetnikov dan.

Stanovanjske probleme:

Ko brez miru okrog divjam,
prijatljji vprašajo me kam?

Hodil po zemlji je naši in pil nje bolesti

Začelo se je na Marsu. Nekega lepega dne so Marsovci spoznali, da so njihove duhovne zmožnosti tako velike, da se ne izplača, še bolj pa ne spodobi, da bi se še vnaprej ukvarjali z raznimi manjvrednimi dejavnostmi, kot sta recimo vodenje državne in neposredna proizvodnja materialnih dobrin in ostale podobne. Sklenili so, da si bodo za vse to dobili sužnje, sami pa se bodo poslej ukvarjali le še s plemenitimi dejavnostmi, kot so šport, vojskovanje, umetnost in znanstveno raziskovalno delo. Toda kje dobiti sužnje? Izbrali so zemljane, kajti Marsovci so že dolgo vedeli, da tukaj živijo bitja, ki so na najboljši poti, da postanejo civilizacija. Sklenili so, da pošljejo na zemljo ogleduha, ki je bil specialist za psihologijo, sociologijo, poznavalec umetnosti in še marsičesa. Ta naj bi dodobra preštudiral zemljane in ugotovil, če so že dovolj civilizirani, da bi lahko bili sužnji Marsovcov. Naročeno mu je bilo, da naj se najprej ustavi v eni sami deželi in si v njej ogleda prebivalce v vseh njihovih dejanjih in nehanjih, da jih bo zares globalno spoznal in šele potem naj gre naprej, če bo potrebno.

Ogleduh se je z nadčasovno hitro vesoljsko ladjo odpeljal na zemljo in si tu najprej dodobra ogledal ljudi, kar mu ni bilo težko z ozirom na poznavanje petih dimenzij. Nato pa se je spremenil v človeka. Telesne metamorfoze za znanstveni duh Marsovcov namreč niso bile nobena skrivnost. Nato se je zares napotil med ljudi, kot enak med enake, seveda samo na zunaj.

Prišel je v mesto. Obstal je na glavni ulici in na vsem lepem se je proti njemu privarila ogromna množica in ga takoj nato, kakor ogromen val majhno kapljico, odnesla s seboj. Povprašal je nekega človeka, kam pravzaprav grejo.

»Na nogometno tekmo vendar«, mu je odgovoril vprašani. »Fant, danes bo tekma kakršne še ni bilo v našem mestu. To bo borba, prava borba, tekma leta. Spoprijela se bosta lanski prvak in naše moštvo. Danes moramo zmagati, pa tudi bomo. Saj smo odšteli težke milijone za igralce, ki ne slovijo za stonj po svoji kvaliteti, po svoji borbenosti in po športnem duhu sploh. Igra bo lepa, saj smo vendar najbolj fair moštvo v ligi. Zabili pa jim bomo golov, da bo veselje«.

»Sport«, se je razveselil Marsovec in se odločil, da si bo tekmo ogledal. A bil je razočaran. Videl je ogromno, histerično množico, ki

je igralce, še preden so dobro prišli na igrišče, začela obsipati s psovkami, kamenjem in steklenicami, še posebej pa jih je skozi celo tekmo moral preslišati sodnik. Videl je tudi dvaindvajset mladih fantov na zeleni njivi, ki so se med seboj pogovarjali v različnih jezikih, se podili za žogo z enim samim ciljem, da bi eden drugemu polomili vsaj noge, če že ne glave. Nazadnje je prišlo do pravega pretepa, a začudo, med igralci istega moštva. Vseh preteпов med gledalci pa niti Marsovcove vsevideče oči niso mogle zabeležiti.

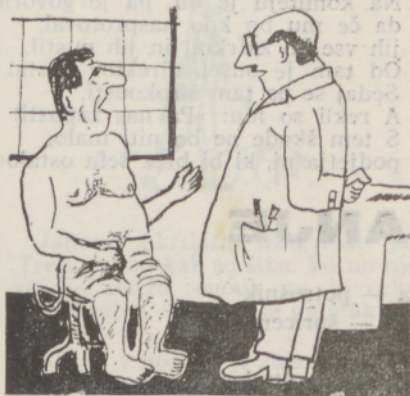
Vrnil se je v mesto. Prišel je do hiše, na kateri sta bili narisani dve glasbili. Nad vrati je bilo z velikimi črkami napisano, da je ta hiša dom glasbene ustanove, ki že dvesto let goji narodovo glasbeno tradicijo. Marsovec se je nasmehnil, kajti ljubil je umetnost. Sklenil je vstopiti v ta posvečeni hram. Toda hiša je bila prazna. Našel je samo starca, ki je pometal veliko dvorano. Ta mu je povedal, da so

Soboški gimnazijci po matematični šolski nalogi!

— Sam ne vem kako dolgo boš še pri meni, draga...?!

— Vodo imate v kolenu.
— Vidite, to je od vina v naših gostilnah.

glasbeno ustanovo ukinili, ker ni denarja za njeno vzdrževanje, hišo pa je dobila narodna nogometna zveza. Maršovec tega ni razumel in je vprašal starca, kako je možno, da za tako ustanovo ni denarja, če je pa vendar slišal, da je en sam nogometni klub dobil ogromno število milijonov samo za nakup igralcev.

»Ne vem«, je odvrnil starec, »to urejujejo oni, ki so pametnejši od mene«.

Bilo je popoldne in deževalo je. Maršovec je prišel mimo velike hiše in vstopil je v prostorno dvorano, polno ljudi. V ospredju pa je pred govorniškim pultom stal rejen gospod in govoril: »Naš družbeni red je najbolj napreden, najbolj dosleden, skratka najboljši od vseh družbenih redov na svetu. Izvedli bomo reformo, ustalili vrednost denarja in zagotavljam vam, da bodo cene enkrat za vselej ostale iste, ne bodo se več dvigale!«

Naslednji dan je zopet deževalo in bilo je hladno. Maršovec je zopet prišel mimo velike hiše in vstopil je, da bi se pogrel. Dvorana je bila znova polna in isti gospod je govoril: »Zaradi uspešnega izvajanja reforme moramo dvigniti cene, da bomo lahko izplavali iz težav v lepšo bodočnost, ki nam jo garantira naš najboljši družbeni red.« Maršovec si na neko vprašanje ni vedel odgovoriti, zato je odšel iz dvorane. Hodil je po mestu in gledal hiše. Ene so bile lepe, druge grde. Ustavil se je, da bi prisluhnil pogovoru dveh sosedov. Eden je bil gospod. Imel je lepo vilo. z marmornato kolonado in velik črn mercedes je stal pred njo. Drugi je bil nekoliko mlajši in veliko bolj suh in slabše oblečen. Imel je leseno barako, z lepenko namesto stekla v oknih in staro kolo, brez gum, je stalo pred njo.

»Izselj se že enkrat iz tega zaboja«, je rekel debeli gospod svojemu sosеду.

»Kam pa,« je vprašal delavec, ob katerem je stala ženska, z otrokom

na prsih, »sami veste, da za nas ni stanovanj.«

»Kaj me briga, kam se boš selil, a selil se boš. Bom že govoril s svojim prijateljem, predsednikom občine. Ta tvoja podrtija kviri iz glod moje vile in parka okrog nje.«

»Lahko je vam govoriti«, se je nekoliko ujezil delavec. »ko imate še eno vilo na morju in še weekend v hribih.«

»Zakaj pa nisi delal takrat, ko sem jaz, pa bi tudi ti imel dve vili in še marsikaj, če bi se vedel znajti seveda.«

»Se nisem mogel, ker sem bil še otrok«, je odvrnil delavec.

»Potem pa svoji materi očitaj, ne pa meni, zakaj pa te ni prej rodila,« ga je oblastno zavrnil debeli gospod.

Maršovec je odšel naprej. Srečal je študenta, ki je bil dopoldne na predavanju, popoldne je delal v nekem skladišču, ponoči pa je študiral. Vprašal ga je, zakaj dela, če študira. Student mu je odgovoril, da drugače ne bi mogel študirati, ker je iz delavske družine, štipendije pa nima. Maršovec je šel naprej in videl na ulici skupino mladih fantov, oblečenih po zadnji modi. Njihovi obrazi pa so bili leni in zdolgočasnji. Hodil je nekaj časa za njimi. Dopoldne so spali, popoldne so sedeli v gostilni, ali pa hodili po ulicah, zvečer so šli plesat, mimogrede so pretepli nekega moškega, ki se je zavzel za svojo ženo, ki so jo žalili, nazadnje so se iz dolgega časa napili in ukradli avtomobil. Vprašal jih je zakaj tako živijo in ničesar ne delajo?

»Zakaj bi delal, se je začudil eden izmed njih, ko je pa moj oče direktor in mu je najljubše to, da govori kako zelo se muči za nas, pri tem pa zasluži veliko denarja, da tako ne vemo kam z njim.«

»Zakaj potem ne študirate?« je vprašal Maršovec.

»Bedak bi študiral«, je odgovoril drugi, »in bil potem študiran brezposelnec, ko pa imam strica poslance in mi je kariera že tako zagotovljena.«

Maršovec se je začudil ureditvi tega najboljšega družbenega reda in se spraševal kako neki je šele drugod po zemlji.

V hladni noči je srečal bolnika, ki je šel k zdravniku. Spremil ga je. Zdravnik je bolnika pregledal in mu povedal, da mu lahko pomaga neko drago zdravilo, ki ga pa mora plačati. Bolnik se je uprl, češ da je zdravstveno zavarovan, in da sploh nima toliko denarja, kot stane zdravilo.

»Žal mi je,« je odvrnil zdravnik, »ker vem, da je vse to res. A vi veste, da je z zakonom določeno, kolikšno količino zdravil lahko izdam mesečno brezplačno. Za ta mesec sem to količino že presegel, jaz pa zdravil tudi ne bom plačeval iz svojega žepa, kakor sem že moral.«

Bolnik je odšel domov in čez dva dni umrl.

(Nadaljevanje na 10. strani)

Re ...

Re ...

Re ...

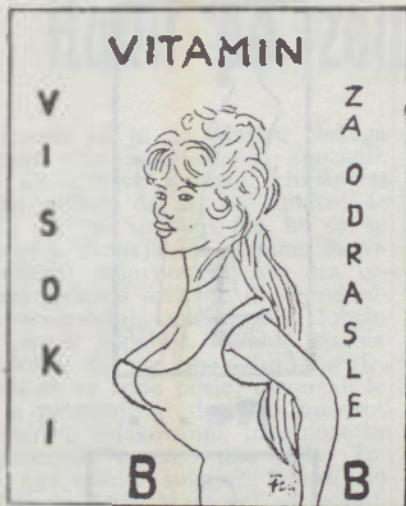
forma

Na komiteju je bil, pa je govoril,
da če mu bo kdo nasprotoval,
jih vse bo zafrknil in jih pustil.
Od tam je odšel, direktor postal.
Sedaj se pa tam širokousti,
A rekli so mu: »Pa nas zapusti!
S tem škode ne bo niti malo,
podjetja ni, ki bi brez šefa ostalo«.

STOPNJEVANJE

Krava — molzna krava — potrošnik
Voda — destilirana voda — špricer
Konj — kljuse — salama
Revež — občinski uslužbenec — študent
Cepec — dlakocepec — birokrat
Stric — občinski stric — živina
Sreča — krompir — poznanstvo
Gneča — škatla sardin — avtobus
Kost — okostnjak — kilo govedine v mesnici
Matematika — višja matematika — trgovska matematika
Luknja — luknja na luknji — prekmurska cesta
Praznina — obupna praznina — študentska denarnica
Polž — natak — naše železnice
Posrednik — mešetar — kmetijska zadruga
Cena — zvišana cena — cena s popustom

VITAMIN

(Nadaljevanje z 9. strani)

Marsovec je večkrat poslušal tudi radio, predvsem poročila, da bi bil zares z vsem seznanjen, kar se v deželi godi. Nekega večera je slišal, da je zakonodajni organ izglasoval novi zakon o potnih listih. Ni še pozabil na to in že je bil zakon preklican in izglasovali so novega. Komaj pa si je dal potni list urediti po novem zakonu, že so ga preklicali in izglasovali še bolj novega. Nazadnje je potni list odvrnil.

Ogledal si je še marsikaj v tej deželi z najboljšim družbenim redom, preden se je zopet spremenil v svojo pravo podobo in se vrnil na

Mars. Tu je poročal: »Obiskal sem deželo z najboljšo družbeno ureditvijo na zemlji. Zagotavljam vam, da zemljani niso sposobni niti tega, da bi nam bili za domače živali, kaj šele za sužnje. Lahko bi jih uporabili kvečjemu za lov, a to se ne izplača, ker ni v njih prav nič športnega duha, lov na take živali pa, kakor veste, ni zanimiv. To je kaos, ne pa začetek civilizacije. Morali se bomo ozreti po drugih planetih in zvezdah, mogoče bomo kje le našli kaj primernega«.

Marsovci so svojemu ogleduhu verjeli in tako smo zemljani še vedno ostali na zemlji. Marsovec je prezrl samo eno, da so nekateri narodi na zemlji, kot hlapci, naravnost čudoviti. Ali veste, katera je bila dežela, ki je odrešila človeštvo suženjstva na Marsu? Če ne veste, lahko trikrat ugibate.

Epigrami

LIRE:

*Udkar smo z Rimom se sprijateljili,
se nataliteta vidno dviga,
prostimo torej, naj se bog usmili,
pa še liram vrednost dviga.*

SOBOSKI AVTOBUS:

*Udkar po Murski avtobus že vozi,
je Sobota postala mesto,
a žal se prazni škatlji ne posreči,
na mestno enkrat priti cesto.*

RAZVOJ:

*Ce kateri kraj, se Sobota razvija;
čez dvajset let bo imela gledališče,
če dež bazen napolni, tudi kopališče,
a hvala bogu, javno že ima kurbišče.*

JESENSKI LOV:

*Po prekmurskih gozdovih strašno poka,
da bi pomislil, bog se zajca usmili,
pa sem pogledal, kaj v grmovju stoka,
en Lah, Slovenko je držal v krili.*

TISK:

*Nekoč svobode tiska ni bilo,
danes jo imamo, a seveda,
da stvar pred tiskom se pregleda.
Nekdo odloči, če natisnjena naj bo.*

ZMAGA:

*Nekoč je zmagal gladiator,
še le v areni, le z borbo.
A poslanec vnaprej je triumfator,
ko so volitve, brez, ali z borbo.*

KRMAR:

*Kes, naše gospodarstvo tone;
v orkanu ladjo reši le krmar,
a klic je vsak zastoj,
potniki vsi smo, nihče ni brodar.*

Janoša Škrtlaša džagerski pes Trefi je bil kak se šika. Vorno njemu je službo, enouk ga je celou smrti rejšo. Do toga je pa etak prišlo;

Kesno v noči se je Janoš z oštarije prouti doumi šujoko. Ništerni krat se je na kopanjastoj ceste potekno. Žijve moke se je kumes spravlo, dokejš se je nej z nouson v mrtvo imej ta vtejno v štrijani capas vodej. Srmaček si spoj nika nej mogo pomagati. Gvüšno bi se zadüjšo kak fotiv v ketreci, če bi se ga nej Trefi an zöu. Popadno ga je za kučet, ga na rbet obrno, se prinjen doj poküčo, pa kavuolo ka bi nekoga na pumouč zejzvo. Veščarge so vküper prleteli, ga opravili na zagnje pletajske, pa domou odpelali, ge njemi je njegov boukši falat s šprudlenon pout do štompe-ta tolmačo.

Oucigamau je Trefeka bole kak ženo poštvüvau: »Dosta dobroga mi je včijno, ešče smrti me je rejšo. Nen ga truco v pejska nebejsa, da de ščou son te naj ide«, je pajdasi obečavau. Trefi je tou zavalnost tuj gverati znau; pred fudaš njemi je zavca ino zavca prignau.

Prava istina je v ton, ka sakšemi pejskomu gostlivanji ednouk vö zvonijo. Na vejčar svojega žijtku se je toga tüde Trefi včakau.

Lejpoga dnejva je mali rijtar pejske takse vö zbornjaro. V ton pogledne Janoš psa nemijlo: »Smrti si me rejšo, falejžen ti moren biti... leki lejtno boš me gürdža košto«. Trefi tak čej šturmo čüjto, ga je tužno s kouta vö zvedavo. Z enin somin okon — v drüjgo njemi je Janoš na gjaji špriš pusto — njemi je bajusi šlato.

Psa je Janoš glejdo, si bajusi meno, san pri sebi tak odločo: »Mrci-na grda! stari si že grato, liki nika gürdžov ešče znaš koštati... Kakši gürdža, ešče šüsa si nej vrejden! Smrti si me zatok rejšo, šuš po takšon bi zaslüjžo. Pajdaš liblejni patron v pükši sto dinarov košta, leki ges san dober, pa ti tou raskejran. Stoupi Trefi s svojin lüjbin verton, on te šenka vöčen džaj«.

Kmične slünje je Trefiji zalejala skušnjava džaja. Sla sta po tmaci ta za üto. Tü se Janoš iriško obrno pa — strejlo. Trefi je strepetau. Vgašüvajoče okou je zalejala kusta skuza. Okou somo pa je nejmo spitalavo: »Zavolo enoga güreka na leto?« Janoš je zaštrmelo v getraj. Düjšno vejst je kak perovnega sumiča od sebeb ploudo.

Janoša popadnejno kršejle, pa se skrije trouštat v oštarijo. Liter si

Peska smrt

je vugno v enon düjški. »Liter ge-zero dinarov; s ten bi Trefi lejko žijvo eno leto«. Pri trejčon litri Janoš po stouli je peliščo: »Vrag te zna, lejko si pa itak slüjto, ka si me smrti rejšo«.

Oucigamau je Janoš sakši den svojega kouliprnešenoga rešitela v kupici pokapo.

Trefija balado
Ferek vküp postavu,
Ernek v naše sklado,
Ervin druk opravu.

ČEMU PARTIJA?

Tovariši, potegnite glave iz peska. Teži nas problem, ki ga sami zalivamo. Uporabljam oči in — kaj vidim?

Poznam ga, ko nam je govoril o Partiji. Kako je bila in je avantgarda delovnih ljudi. Govoril je tudi o reformi, o racionalnem in smotrnem gospodarjenju, o prevelikih osebnih dohodkih nekaterih ljudi in hkrati ga vidim, kako se dviga iz nižjega položaja na višji položaj. Postal je direktor.

Vidim ga v luksuznem avtomobilu in vidim kako rase nekakšna vila z nešteto sob, prekatov, predzidkov, s ploščadjo, lahko bi ji rekli gradič.

PRISEL JE NA POLOŽAJ! IN ZDAJ... IZSTOPIL JE IZ ZVEZE KOMUNISTOV.

Poznam pa še nekoga. Pravzaprav sina poznam. Je sinček, ki dobro mu gre zabavno življenje v mestu.

Sicer pa pri takšnih ni problematičen denar.

Vidim ga in še druge, ki udobno preživljajo študentsko življenje. drugi pa... Da, drugi pa delajo, študirajo in stradajo in ob tem pozablajo na krivično življenje.

Govoril sem z njim o zabavi, umetnosti in politiki. Govorila sva o Partiji, ko me je z zasmehom zavrnil: »Ti norec si član!« Ali ni tudi tvoj oče, sem vprašal?

MOJ OČE JE ZARADI POLOŽAJA!

VARIACIJE NA TEMO RDOGOVI

Brucov horoskop

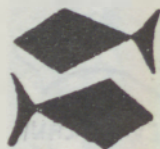
Ljudje rojeni v tem znamenju, ne bodo imeli nikoli miru pred vodo. V deževnem vremenu jim bo vdiral v čevlje od zunaj, v sušnem pa od znotraj, kajti tudi z mehurjem bodo imeli večne sitnosti. Izredne uspehe bodo, oziroma že imajo v gostinstvu in mlekarstvu, saj statistika kaže, da je največ uslužbencev pri vinu in mleku rojenih v znamenju vodnarja. Zakon med vodnarjem in vodnarko je dolgočasen in voden, prav tako kot državnim uslužbencem — vodnarjem plača po desetem v mesecu zvoedeni. Glede na to je sklepati, da je večina naših državljanov rojena v tem znamenju. V vodnih športih pobašejo vse lovrike, ideološko pa so zvoedeni in verujejo v vesoljni potop.

VODNAR
21 1.—19 2

V znamenju ribe rojen človek je tihe narave in sanjavih oči, postava je elegantna, hoja in kretnje graciozna. »Ribar« je najidealnejši zakonec, ker je tih in plah in silno vpluden. V športu ni za rabo, ker ne more iz svojega elementa, pač pa je neprekosljiv kot mornar v podmornicah. Zelo naravno je, da je komaj pol odstotka žensk rojenih v znamenju rib, a še te so v začetku in na koncu ribe, tako, da je njihova molčečnost dvomljiva. Največ ribarjev obeh spolov zaide v učiteljski poklic, deloma zaradi tega, da se v juniju in avgustu nemoteno predajo svojemu elementu, največ pa zaradi skromnosti. Obleke skoraj ne potrebujejo (službeen halje!), pijejo le vodo, jedli bi pa alge, če bi se dobile. Glede na to bi shajali tudi z nižjo plačo.

RIBA
20 2.—21 3

Največji trdo — in trmoglavci v zgodovini človeštva so se rodili v znamenju ovna ali koštruna. To najprepričljiveje potrjuje Napoleon, ki ni odnehal prej, dokler ni umrl na sami Sveti Heleni. Takih primerov je veliko. V tem znamenju rojeni otroci so najprimernejši za visokošolski študij, ker je neomejen. Tudi najlažje pridejo do bajte (»stare bajte«). »Koštrunarji« se bodejo za vsako figo in sodni anali dokazujejo, da je 99% vseh pravdarjev rojenih v znamenju ovna. Tedaj rojeni bole-hajo tudi na žolču in zato pred petdesetim letom redke učaka pol stoletja. Za šport vseh vrst so zelo pripravljeni, v zakonu pa pod nula! Zakon med dvema koštrunarjema je po dveh mesecih zapisan smrti, če se zakonca že prej ne fentata.

OVEN
22 3.—20 4

Bikovci so silni športniki; največje uspehe dosežejo v boks, rokoborbi in nogometu. V ljubezni so strašni in so jim kos samo vulkanske narave. V bistvu so koleriki in se z njimi ni bosti. Z očmi postavijo so stalno v konfliktu. V življenju dosega velike uspehe s komolci. V prvih letih življenja so nekoristni in prav tako v visoki starosti, če jo dočakajo. Redek bikovec dočaka sto let.

BIK
21 4.—21 5

Pravilno bi se morali v tem znamenju roditi samo dvojčki, a so v resnici v največ primerih le spočeti, kar pa spričo prekipajoče pomladi ni velik greh. V tem znamenju vesele narave, brezskrbni in se radi lepo oblačijo. Največji gizadilini in rojeni otroci, so izredno družabni, frajerji se rode v tem znamenju. V ljubezni so neutrudljivi. Njihova zvestoba je podobna rimski. Kljub temu imajo veliko od življenja, ker ima vsak vsebi silo dvojčkov. Če se poročiš z žensko rojeno v tem znamenju, jo prikleni na verigo k postelji, moškemu pa tudi to ne pomaga. Za šport jih ni mogoče uporabiti. V pozni starosti čaka večino od njih britka smrt.

DVOJČKA
22 6.—21 6

To znamenje je rezervirano za razplod birokratov in nazadnjakov. V raku rojeni ljudje so nenavadno previdni in jo ob najmanjši nevarnosti pobrišejo na varno. Z »rakovcem« se ne moreš prepirati, niti pravdati niti pretepati. Kot športniki so od sile spretni biciklisti. Moške primerke raka spoznaš že po zunanosti, ker imajo črne, kostanjeve, plave ali sive lase, ženske pa svoje znamenje zakamuflirano z barvanjem. Zakon z rakovcem je idealen, ker bi se ta zaradi ljubega miru na komando tudi obesil.

RAK
23 6.—23 7

Moški v znamenju leva nosijo navadno košate beat frizure in pogumno zrejo na promenadi devicam v oči. Zanje ni strahu ne zaprek. Ženske iz tega znamenja so rdečke in blondinke, če se barvajo so tudi nevarne. Lev je v zakonu go podar in glava družine, če žene ni doma. Sicer pa kljub košati grivi že prvi teden po poroki briše posodo po kosilu. Levji rod je v zakonu nekoliko len, kar pa mu spričo pasjih dni ni zameriti. Zvestoba ni problem. V športu je viteški in v ugodnih pogojih nenadkriljiv. V tem znamenju rojeni naj se varujejo kač in zobobola, ker jim ta prinaša nevarno ččo.

LEV
24 7.—23 8

V znamenju bika je rojenih zelo mnogo državljanov, sodeč po navorih na cesti, v avtobusu, predvsem pa v natrpanem vlaku: »Prekleti BIK zagnan, po svojih nogah hodi!«

Dasi je devica rezervirana samo za punčke, se zaradi enakopravnosti, ki so si jo moški priborili med voj-

no, rode v tem znamenju tudi fantki. Vendar ta enakopravnost povzroča nekaj nesmisel, ker moški ne more biti devica. Zato smo vpeljali enakopravnost tudi s te plati, da praktično nihče ni več devica in je med vsemi rodnimi znamenji le to na pomenu največ izgubilo. Največ devičnikov je samcev, če pa so poročeni so po navadi brez otrok. To so torej ljudje, ki najmanj molzejo družbo z otroškimi dodatki. Zato pa posvečujejo vso ljubezen naravi in živalim v obliki dunajskega zrezka, jetrc, krvavic in podobno. Device ne dočakajo visoke starosti.

DEVICA

24 8.—23 9

V tem znamenju se rode majhni ljudje, ko pa zrastejo imajo največ uspeha v trgovini z vago. Ta jim je v krvi in lahko se zgodi, da jim pride pri desetih dekah prave kave razlika pol deke, ali pri petih dekah poldruga deko. To je umetnost, ki mora biti prirojena. Najlažje delo imajo v prvi tretini meseca, ko je še naval, v drugi tretini pa so kupci bele vrane in bolj pazijo na svoje pravice. Ljudje, ki so rojeni v tem znamenju in se niso posvetili trgovini so nespametni, ker v drugih poklicih nimajo nič od življenja; včaske stvar desetkrat pretehtajo. To znamenje da največ profesorjev — matematikov. V ljubezni pa so ti preveč nihajoči.

TEHTNICA

24 9.—23 10

Moški so v tem znamenju z rojstvi pičlo zastopani. To je kapricasta razdelitev narave in ženske niso same krive strupenemu jeziku. Zakon s škorpionko je seveda nepriporočljiv, toda zaradi prijetne zunanjosti marsikateri nesrečnik nadrlja

za vso žlahto do šestnajstega kolena. Te ženske so tudi hudo rodovitne in nikdar ni dovolj kontracepcije pri hiši. Šport tu nima kaj iskati, kar pa se tiče kibicev in navijačev na nogometnih tekmah pa boljših ni pod soncem. Moški rojeni v tem znamenju, so z dušo in telesom vdan tekočemu sadju.

Moški rojeni v znamenju strelca so kolosalni vojaki in odlični črni lovci. Na njih takorekoč sloni militarizem in znano je, da je največ državnikov iz vseh časov iz tega znamenja. Žensk za razliko od moških ne streljajo s flinto, temveč z očmi; zadenejo največkrat kozla. V zakonu streljajo mimo, ali pa v tuje lovišče, pa tudi na olimpiadi so sekali bolj na stran. Zaradi prirojene ciljane imajo desno oko za stotinko milimetra manjše od levega. Po tem očitnem znaku jih takoj ločimo od drugih.

Motil bi se, kdo bi mislil, da v kozlu rojeni ljudje streljajo kozle. Ne, tako preprost horoskop pa le ni. To je prepuščeno strelcem, pač pa drži, da so kozli hudo svobodni in nedisciplinirani, skratka anarhisti. Težko jih pridobiš za organizirano delo, kot samotarji pa zmorejo marsikaj. Ker so rojeni v ledeni dobi, se kaj radi pogrejejo v ljubezni tudi za pečjo, kar velja za oba spola. Bister razum je odlika kozlov. Na Angleškem rojeni otroci — kozli že s tretjim letom obvladajo angleščino. Pogosto jih poberejo bolezni, hud pritisk ali išijaš, če se specijalno ne posvetijo kakšni drugi bolezni.

ŠKORPIJON

24 10.—23 11

STRELEC

23 11.—22 12

KOZOROG

23 12.—20 1

Zaupni pomenki

1. Sem direktor nekega podjetja. Moja žena ni zaposlena in doma se dolgočas, sploh se mi zdi, da moj zakon ni srečen. V službi sem spoznal dekle, ki me ljubi in tudi jaz njo ljubim. Ona sicer še ni zahtevala moje ločitve in našine poroke, vendar se to lahko prej ali slej zgodi. Obenem pa se mi smili še žena, s katero sem poročen že petnajst let. Svetujte mi prosim, kaj naj storim.

Odg. Pišite nam prosim najprej, v kakšni hiši stanujete. Z vašega naslova smo namreč dobili pismo ženske, ki vara svojega moža, z njegovim šoferjem.

2. Po poklicu sem miličnik s precej leti dobro opravljane službe. Pred nekaj dnevi sem ustavil kolesarko, ki je vozila bre zluči. Zahleval sem da plača predpisano kazen. Ona pa mi je odgovorila, da denarja nima, da mi pa lahko na-

redi uslugo, ki bo še več vredna. Še preden sem pravilno razumel njene besede, se je zgodilo. Iščem jo že nekaj dni in pri tem neizmerno trpim. Brez nje mi ni več živeti. Skrbim pa me tudi moja družina. Imam namreč ženo in dva otroka.

Odg. Glede na to, da spadate med očesa postave, vam kolesarke ne bi smelo biti težko najti. Nekoliko težje bo verjetno z družino. Vendar pa bi že lahko slutili, zakaj vas komandir vedno pogosteje pošilja na teren. Otroka pa bi že tako davno morala biti v popoljševalnici.

3. Poročen sem že lepo število let. Obenem pa sem še predsednik občine in seveda tudi član partije. V našem glavnem mestu poznam dekle, ki jo zelo ljubim in tudi ona mene ljubi, tako mi je vsaj rekla. Nekateri ljudje zato vejo. Zelo me skrbi zaradi partijske morale, za-

radi miru v hiši, še najbolj pa zaradi nje, ki ne bo hotela vedno biti le skrivna ljubica.

Odg. Vi ste eden redkih primerkov med našimi višjimi, ki imajo le po eno priležnico. Sicer pa naj vas prav nič ne skrbi partija, ki ni moralna ustanova, niti žena, ki se po svoje zabava, niti dekle, ki že pozna predsednika bogatejše občine.

4. Stara sem šestnajst let. Moja zunanost je precej prijetna, kar je ugotovil tudi neki italijanski lovec, ki me je nagovoril na spolno občevanje in mi zato plačal. Bojim se, če lahko pride do kakšnih posledic, in kaj bo, če pride? Obenem pa me zanima še to, kaj naj storim v bodoče?

Odg. Kar nadaljujte v tem smislu, a plačilo jemljite samo v devizah. Tako boste morda prišli celo med zaslužene gospodarstvenike ker pomagate reševati naše gospodarstvo.

Dragi moj követ!

Čiglij je mijnolo že par lejt od tistoga dnejava, ka san svoj voutom doj dau za tebej, pa san te nej vido od tistogamao, ti zelen napijsati eno par rejči.

Tij se ešče zagvušno dobro spominjaš, kak je bilou, da si s cekron od iže do iže odo pa mast vküp pobejro, ka naj naši delavci, šteri v našoj nouvoj industriji delajo, nedo nezabeleno rano geli, pa sakšoga praščiča, mršavoga ali skrimlenoga, za rep vō zleva potegno, ka naj tisti, šteri so se s kalabajsami po občinaj ino okrajaj mantrali, včasi falajček mesa dobijo. Gda si tij z našin rijtaron Pištekon ali pa tajnikon Lajčekon šou doj po vejši, je moja Žužka (zagvušno jo poznaš, kati je eno par krat pint olija dala za mižo) pribežžala pa pravla: »Janči, friško ženi našo šeko v parmo, pa jo skukorščon notri zakladi, ka že pa vrak nesej tistoga »Kranjca«.

Zdaj je že se mijnolo, cajt ide naprej, mi če duže več delamo, pa menje mamō. Kak si tij ešče po pevnicaž odo pa si drouvne krumpiče, ešče semenske, odpelo za obvejšo; tak zdaj nonč nemreš šenkati nikomī krupčov, pa če bi bilij tak debeli kak tikvi, ka so doktorge vō najšli ka se od toga rak dobij. Ges neven, ka so tej doktorge mislili te, da so ešče sakši za sebe nas vračili pa za plače svinjsko mast, šunko pa bejlo melo gemali, če gnes pravijo, ka je tou za človōka nej zdravo, ka od toda sefelej betegi prijdejo.

Že dve leti furt po novinaj pišejo, pa po radiji prpovidavajo od nikše vrajže reforme ali reformacije, pa tij znaš ka se ges s toga dosta vō ne razmin, samu tou san čūo od moje Žužke, ka prej ta reforma nas pavre na petej postavi. Če de tak naprej šlo kak ide, ka so svinjej pa bijki za stou dinarov falejši pri

enoj kili, pa drūjgo nika nemreš odati, mlejko de prej ešče tūdi tresti dinarof falejšje, te de rejsan tak, ka nan ta reforma žakucare na rbet spravi. Tij se, dragi moj követ, toga več ne spomijnaš, gda bi ges za obvezo mogo pedeset kil govenskoga mesa doj dati, pa san te edno malo teličkov v pasiko odegno, gda si tij z Lajčekon po štalaj odo; vidiš, pa s tiste teličke je zrasla krava, zdaj že dvajsti lejt stara šeka, ka je orala našo njivo, pa se pasla po naši travnikaj. Zdaj je že precī, precī stara, nema zoubi, pa nemre sena gesti, pa san jo že sedenkrat gono na dogon, ka bi jo oudo, pa pravijo, ka stari krav več nej trbej. Eto mi pa pravi moja Žužka: »Ja tij Janči, ka se pa telko trgaš, kak je Tito pravo — znajdi se. Da dobijmo ček za porcijo od občine, te tij odvejši našo šeko pa jo ženi v Soboto, pa jo tan pri občini za dverī prveži, pa idi k tomi predcedniki pa njemi povej: Dragi moj predcednik, tu san van prigno našo šeko, ka je socializmi dvajseti lejt vōrno slūžila, pa je tou zdaj namesto pejnzej za edno akontacijo. Če jo mesarge neščejo zejti, te jo vij tū na občini doj bujte, pa mesou doktoron pa školnekon vō zosekajte, ka za tej dvojje najbolje pejnzej nega, pa si z našov šekov lejko malo štandard popravijo, ka prej ešče preveč nisiki majō«.

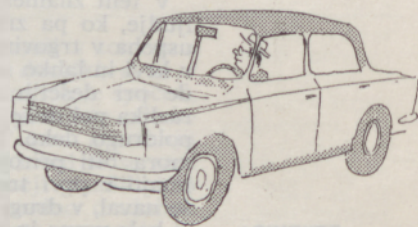
Zdaj ti pa napijšen kak je kaj prinas v našoj vejši. Tij si nej būo prinas dugo. Da si tij odo prinas je ešče mala veška kuča bijla, zdaj pa mamō fajni veški dom pouleg kapejle, v doumi je tūdi bauta pa zadruha, sousidge se pa dosta čemerijo, ka zadruga na poudi dosta lulke ma že precī lejt, pa de lekar ton podgani pouvati dala. Veške potij so če duže boukše, najboukša pa prouti Jeloušekovomi brejgi, od tistoga časa, ka so tej naprej idouči tan gorice posadili. Zdaj se pa čūje, ka do te kak tan gorice majō v Zagraj kaj pa v Smūjdge dali vikend iže delati za moraske toplice, te se tonta tūj gvūšno kaj zboukša.

Za gnes bi skončo, če boš gda eti odo, prijdi k meni, Žužka pravi, ka ešče eno dva kokouta ma, ka ti da, pa glaš olija, ka prej követke žmetno živajte, ka zdaj male plače matc.

Lepou te pozdravla

Slivnjek Janči

Nekateri so si že rezervirali mesto v komunizmu. Dobro bi bilo vedeti, kako in kje.

Ljubezenska

zgodba

Janez je prišel na svoje prvo predavanje na fakulteti. Ko se je vsedel, je bil stol ob njem še prazen, a samo trenutek kasneje več ne. Janek je mislil, da se mu je prikazala Marija. Ob njem je sedelo bitje z dolgimi lasmi platinaste barve, z oprsem Sofije Loren, z ustnicami Brigitte Bardot, nogami Claudie Cardinale in očmi Simone Signoret, skratka bitje, ki bi si ga človek še v grobu pozelel. Toda to bitje se je z Janekom pogovarjalo. Dovolila mu je celo, da jo je spremljal domov, in ko sta šla mimo kinodvorane, je potožila, da že dolgo, dolgo ni bila v kinu. Janek jo je takoj nato povabil, pristala je z nasmeškom, ki bi otajal ledene gore. Kavalir je bil Janek tudi kasneje, ko sta šla na torte, in še kasneje, ko sta šla v kavarno. Kavalir je bil tudi naslednji dan, ko sta šla znova v kino in nato na ples. Kavalir je bil celih štiri najst dni. Seveda je pozabil kupiti knjige, zvezke in torbo, pozabil je plačati stanovanje, a bilo je lepo, dvakrat jo je lahko celo poljubil. Ko mu je nazadnje zmanjkalo denarja in mu je oče pisal, da njegove knjige stanejo več kot avto, je Janek prenehal biti kavalir. Ostal pa je Janek v nesreči sam, kajti sedaj je bil kavalir njegove lepote kolega iz Kopra, ki je vzdržal cele tri tedne, saj je bil njegov oče direktor.

BREZ BESED

p o g r e b

Ulice so bile puste in žalostne. Sivi oblaki so prekrili nebo in zdelo se je, da je pravzaprav vse sivo, kamor človek pogleda. Tov. Stolčnik se je vračal s pogreba, bolje rečeno, s pogrebščine. Tov. Visoki, ki so ga pokopali, je bil velik borec, revolucionar. Pred odprtim grobom je bilo izgovorjenih veliko besed. Krsta je bila prekrita z zastavo in vojaki so trikrat ustrelili v nebo. Ob vsem tem je tovariša Stolčnika stiskalo v grlu. Nato je sledila pogrebščina. Sedaj pa se je tov. Stolčnik majal na cesti, se oprijemal sten in kan- delabrov in si želel, da bi čimprej prišel domov. Nikoli v življenju se še ni napil. Vedno je pazil, pazil na moralo, kajti za člana partije, še posebej za njenega funkcionarja, se marsikaj ne spodobi. Danes pa mu je nenadoma prišlo. Enostavno ni več mogel drugače. Nekaj je hotel vtopiti v vinu. Na cerkvenem pragu se je spotaknil in nadel. Vstati ni mogel, samo nekoliko se je obrnil, da je položil glavo na mrzli prag in se na široko zagleda v nebo.

Zagledal je fanta, v nerodni kmečki obleki, ki je pravkar končal osemletko in se po kdo ve kakšnem naključju znašel na prostovoljnem mladinskem delu. Tu se je njegova pot začela. Spoznal je nekatere ljudi, ki so z velikimi besedami govorili o delu, ki jih še čaka, o boljšem življenju, o bodočnosti socializma in podobnem. Neki tovariš mu je takrat dejal: »danes ni važno, kakšno izobrazbo ima človek, mi rabimo mlade ljudi, ki bodo vedeli prijeta za delo in nas nadomestiti.« Še preden se je zavedal, že se jim je pridružil. Kljub tarnanju staršev je odšel v mesto in postal član partije. Istočasno je dobil tudi novo prvo službo v pisarni nekega podjetja. Samo mesec dni je potreboval, da se je na točajo naučil vseh skrivnosti gospodarjenja z družbeno lastnino. Vneto je hodil na sestanke partije in tam je še bolj vneto kimal. Kmalu je napredoval istočasno pa je napredoval v službi zamenjal starega knjigovodjo, ki je bil še izpred vojne in se je moral umaknil v pokoj. Postal je tov. Stolčnik in govorili so, da je zares predan partiji. A ni bil. Pred sabo je videl hodočnost, partija pa ga je v resnici prav malo brigala. Saj se mu je zdelo nemogoče, da bi ljudje zares lahko postali enaki. Že zaradi sebe na to ne bi pristal. A vseeno je prišilil očeta in mater, da sta vstopila v zadrugo in zaradi tega skoraj prišla na kant. Nazadnje se je sprl z njima, ker sta javno ho-

dila v cerkev. Spominjal se je nekega tovariša, ki je bil glavni knjigovodja v njegovem podjetju in član partije. Ta je videl, da v partiji ni vse, kakor bi moralo biti, da nekateri izkoriščajo svoj položaj za osebno bogatenje. Kmalu je bil ta tovariš vržen iz partije, izgubil pa je tudi službo. Nadomestil ga je tov. Stolčnik, ki o napakah partije nikoli ni govoril, pač pa je kar naprej citiral. Čeprav teh citatov sam nikoli ni mogel razumeti. Ne-koč je moral pripraviti govor. Šel je k prijatelju, profesorju, ki ni bil komunist, ta mu je za liter vina napisal govor. Odslej je bilo vedno tako. Nekega dne so ga poklicali na mestni komite. Sprejel ga je tov. Visoki. Povedal mu je, da Oni zelo cenijo tako izobražene in vdane ljudi, in da jih tudi nujno rabijo. »Ravnokar«, je rekel tov. Visoki, »je neko podjetje izgubilo namestnika direktorja. A podjetje je zelo pomembno. Mi potrebujemo človeka, ki bo v njem delal, in ki bo zaveden član partije, da nas bo obveščal o vsem, kar se v podjetju godi in govori. Tak človek ste vi tov. Stolčnik.« Tov. Stolčnik je postal namestnik direktorja in sekretar partijske celice v istem podjetju. Po njegovi zaslugi je mestni komite izvedel za nezavednost in pohlepnost direktorja, ki so ga nato odstranili. Novi direktor je postal tov. Stolčnik. Najprej si je kupil avto in začel graditi vilo, za katero je prve račune plačalo to podjetje, naslednje pa drugo. Tov. Stolčnik je namreč postal direktor drugega podjetja, ko je prvo propadlo, zaradi pone-verb blagajnika in računovodje, ki

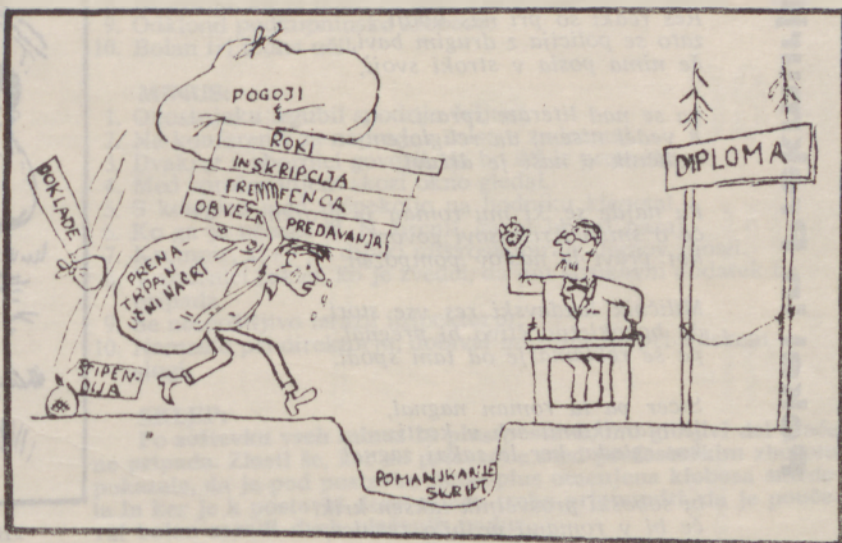
nista bila komunista. Drugo podjetje je bilo močnejše, kot prvo, zato se tov. Stolčniku ni bilo treba bati, da bi ga njegova vila uničila. Še pred tem se je tudi poročil, z nečakinjo nekega visokega funkcionarja, ki sicer ni bila dosti starejša od njega, niti ne preveč lepa, toda s tem je napredoval. Kljub temu pa je pozneje osebno preizkušal vse tajnice, seveda za zaprtimi vrati, da na njegovi moralni podobi ni bilo nobenega madeža. Sedaj je bil tov. Stolčnik predsednik občine. Na volitvah je z veliko večino zmagal, ker je bil edini kandidat. A tam na pokopališču ga je nekaj stisnilo v grlu, kajti zagreblji so tovariša Visokega. Nekdo pa je recitiral nekakšne verzice o Milijonu in umirajočih, a on ni razumel, kaj ti verzice pomenijo.

Tov. Stolčnik je vstal, otresel je prah s hlače in se potuhnjeno ozrl. Nikogar ni bilo, ki bi ga videl. Hitro je stopil v cerkev in se zahvalil božji previdnosti, ki je poskrbela, da ga ni nihče videl pijanega. Pokleknil je pred oltar in pomolil v zahvalo. A še vedno ga je nekaj stiskalo v grlu.

9

Za naročnike svoje letos »Vestnik« take dal natisniti je koledarje, da vseh bili predvsem bi takim, ki še cerkva časte oltarje.

Ker pa s temi nehoti morda bi na ročnike — ateiste razjezili, so jih vseh 3 tisoč, možje brihtni, med odpadke namenili.

— Da, ... dajmo ... sedem let, sedem in pol, osem ...

TERCINE

(Dante, ne razjoči se, ker sem te ubogal
samo glede rimanja)

Mogoče koga le zanima
dežela, ki se ji Prekmurje pravi,
res je, da se vse ne rima.

da je na videz tudi kaj na glavi,
a naj prebere to, ker le tako
k resnici se dokoplje pravi.

Že dolgo je, a je bilo,
da so nam v šoli pripovedovali,
kako na dobri poti smo;

da naši dedje so na Svabskem gladovali,
a naši očetje se zato borili,
da mi za vselej bi doma ostali.

Mi pa na srečo smo se izučili,
da vsaj vemo, kam bomo šli,
ko se na sever bomo ohrnili.

Sicer pa bi zares lahko prešli,
v dežel'co to, ki se razvija,
kajti do zdaj, v državi smo bili.

Ko je jesen, streljačev divizija,
ki vsi po laško žlobudrajo
(ta jezik se pri nas prebija)

in ki doma le gobezdajo,
da komunistom treba streljati glave,
pri nas izvaja svojo ringa-rajo.

A mi od daleč kličemo jim: ave!
in damo jim boginjo lova Diano
in v postelje Slovenke prave.

Povejte bratje, če ni to pijano,
uničili nas niso Kruci, ne Madžari,
a sin me bo poklical: Padre andiamo!

Pa mi povejte, kje so zdaj barbari?
ali smo mi? so oni? ali pa oboji?,
če ni nazadnje to le lari-fari.

Res redki so pri nas uhoji,
zato se policija z drugim bavi,
če nima posla v stroki svoji,

pa se nad literate spravi.
A vedel nisem, da religiozen,
miličnik v naši je državi.

Pa najde se, ki mu roman je grozen,
če o smrti Kristusovi govori,
kot pravi le naslov pompoz.

Miličnik lendavski res vse stori,
da bogokletno čtivo bi pregнал
pa še reklamarje od tam spodi.

Sicer pa ta roman nagnal,
je marsikomu srh v kosti,
kot zgleda, ker le zukaj zagnal

hi soboški prosvetnik takšen krik.
če bi v romanu ne bilo resnice,
ki se boji je tak svetnik.

Pa še poglejmo tja v toplice,
kjer se v usmrateni mlakuži
poleti stiska lice ob lice.

V telesu se ubogem tukaj združi
bolezni sto, če ena se odpravi,
ker tukaj vsak se obvezno okuži.

A kakor slišal v rani sem izjavi,
bomo tudi novo slatino odprli,
a žalibog, čas marsikaj odplavi.

Steklenke tudi še ne bomo strli
na novega bazena steni,
ker homo pač podprli

le našo »Muro«, saj se že peni
vsak cigan, da bomo v drugi ligi
prav kmalu, pa čeprav s kreteni.

O Prekmurci, vsak naj drži dve figi,
da ta prelepi dar kulture
se okrepi in pljunimo po knjigi,

saj so že daleč, daleč tiste ure,
ko smo dramatiko ljubili
ter slike gledali in pa skulpture.

Sedaj pa naš ljubljenec Wild Billy
in takih tičev cela vrsta,
ki z njimi nas naš Park posili.

A upam, da bo lepa krsta,
ki bo umetnost v njej ležala,
a čuka dedičev že dolga vrsta,
nogometaši in pa cipe gala!

»Brucov« osnutek reklame turizma
v Prekmurju

Bitka za postajo

10

»All veste«

Moto: Ni starih vicev, so le stari ljudje. Novorojenčku je vsak vic nov.

11

- Od česa imaš tako črne roke?
- Odpotovala je moja tašča.
- No in ...?
- pobožal sem lokomotivo.

12

Babica nejevoljno pravi svoji vnučinki:

- Mnogo lepša je bila glasba v moji mladosti.
- Ali babica, to je vendar sesalec za prah!

13

Iznašel sem senzacionalno stvar s katero lahko gledaš skozi vsako steno.

- Ne pravil! Kaj pa je to?
- Okno.

14

Kako živita z ženo?

— Zelo dobra ženska, delavna, dobrosrčna, olikana, dobra gospodinja!

Le da bi bila tudi druga žena takšna.

15

Ali že veste, zakaj v Jugoslaviji ne-ra-bimo več postelj?

Da. Vem.

No pa povejte!

Neposredni proizvajalci spijo na delovnem mestu, direktorji pri tujnicah, trgovski zastopniki v tujini.

Komunisti pa bedijo nad tem.

Od tistoga časa, kak je začno voziti lokalni autobus od Rakičana do Kipšinec, Kipšinci več nimajo mera. Sakši bi rad mōu postajo pred svojimi vratami, zato ponoči tabla rouma od iže do iže.

Pa zdaj ešče ide, ka je eden vert tou tablo z vrečo cimenta zabeto-nejro, liki vrag de tou tablo te nositi, kda si štoj zmijsli, pa küjpi dvej vreči cimenta. Te de gvüšno prežmetna.

Liki tou je cšče nej se!

Edna ženska, kda je tablo pred svojov izov notri zakopala, jo je z špagotom privezala. Na špagot pa je obejsila zvunec, ka či bi štoj tablo neso, ka bi te tou čüjla. Kre-di pa je mejla pripravleno vejdro gnojšnice, ka bi na te »touvaje« te gor vlidjala.

Mij mamō eden dober tanač! Ti-sti, šteri šče, ka de tabla pred nje-govov izov stala, naj oštarijo gor odpre, pa do si moški njemi prav dali, zatou ka do radi k njej odili autobus čakati.

16

NAPAKA

Na srednji šoli je bil zelo dober, odličen dijak. Na univerzi pa je že nekaj let bruc in to zaradi ene same napake. Ta napaka je v tem, da je njegov oče tisto leto, ko je on šel študirat prenehal biti predsednik občine v domačem mestu, ni pa postal predsednik mestnega sveta Ljubljanskega.

17

SESTANKI:

»A več zakaj prekmurskim študentom ni treba hoditi v cirkus?«, je vprašal Feri Janeka.

Janek je samo zmajal z glavo.

»Zato, ker ima klub prekmurskih študentov vsak mesec brezplačni sestanek, s katerim se še najboljši cirkus ne more primerjati«, mu je Feri pojasnil.

18

VRAŽJEVERNOST

Izkazalo se je, da so prekmurski študentje najbolj vraževerni na ljubljanski univerzi. Vsaka tradicionalna Bujta repa je tudi tradicionalna prireditve z največjim številom polomljenih kozarcev in steklenic. CREPINJE PRINAŠAJO SREČO.

OCENJEVALNI LIST ZA GIBLJIVI DEL PLAČE TRPIMIRJA TINTE

PLUS:

1. Na šolski proslavi govoril, pel in deklamiral.
2. Zasačil tri kadilce na stranišču.
3. Na roditeljskem sestanku pohvalil šolsko vodstvo.
4. Se vzgojno razburil zaradi pirhov v razredu.
5. Organiziral in izvedel akcijo za nabiranje cunj.
6. Ko ga je učenec N. N. brcnil, gani brcnil nazaj.
7. Uporabil kredo čisto do konca.
8. Ni grajal, ko je dobil za izlet samo polovico dnevnice.
9. Odklonil podkupninsko klobaso.
10. Bolan tri tedne učil.

MINUS:

1. Okostnjaku izgubil spodnjo čeljust.
2. Na konferenci za napredek šolstva zadremal.
3. Dvakrat v zbornici govoril, da bo šel iz prosvete.
4. Med spraševanjem skozi okno gledal.
5. S kolegico med inšpekcijo na hodniku klepetal.
6. Ko ga je učenec N. N. brcnil, ga ni brcnil nazaj.
7. Krompir, ki so ga dijaki mikroskopirali, domov znosil.
8. V zbornici zaklel, ko je zvedel, da mu strokovni dodatek ne pripada.
9. Še nespoštljivo izrazil inšpektorju.
10. Namesto pri direktorju, dobival informacije pri šolskem slugi.

SKLEP:

Po seštevku vseh minus in plus postavk, mu gibljivi del plače ne pripada. Zlasti še, ker so poizvedbe med profsorskim zborom pokazale, da je pod postavko deset-minus treba pripomniti, da je poučeval bolan zaradi dveh plačanih nadur.

Direktor:
UKORČIČ, I. r.

Za študenta
zlati časi
le poletni
dnevi so.
A pozimi,
tožni glasi,
po Ljubljani
se glasijo.
To študenti
govorijo:
»vi prasice,
naše sobe —
ledenice,
pa tak' mastno
stanejo«.
zimski vete,
ko zavija,
lahko prija,
če se v topli
sobi spi.
A študenta
v mrazu zvija,
da še postelj
se šibi.

Če v kolegiju,
ali v naselju,
hraniš se,
je bolj slabo,
le z lupo
lahko najde,
v omaki,
se meso.

Juha, to so
le pomije.
Pa krompir?
Še na pladnju
včasih klije.

A vse to,
še ni najhuje,
vsemu temu
se kljubuje,
če ostalo
v redu je.
A prekleto,
ko tak vneto
se s pogoji
nas mori.
Res je to,
da v razvoji
vse pri nas
nahaja se,
a vseeno,
le prehitro,
marsikaj
premika se.
Le zakaj se
to godi?
Lani moji
so pogoji
štirje še bili,
letos vse
se spremeni.
Drugo leto,
pa spet vneto,
vse nazaj
obrne se.

Pa prišli so
birokrati
in podatke
zbirali,
da nazadnje,
bratje zlati,
so tako
zračunali:
da študent
vsak potrebuje,
če živi,
a ne zapravlja,
novih štiristo
stotakov.
Kdo kljubuje,
da štipendija
še ponavadi
znaša štiristo
petdesetakov.
Pa poglejmo
iz lica v lice
in priznajmo.
za študente ni
pravice.
Če tako je,
res ni čudno,
če se tudi
to zgodi,
da kateri
preštudira
celih osem let
in tako
denar dobi.

Včasih bili
nas učili,
še v nižjih
šolah so,
da študenti,
to so sila,
ki bori se
za progres,
ali vruga,
nam pa vzeli
so regres.
V starih časih
se študentje
so borili,
za svobodo
govora.
Nana pa zdaj
so določili,
kaj se
govoriti sme,
s paragrafi
odredili
kaj dovoljeno je.
Vse ostalo,
kot za šalo,
pa so prepovedali,

ker nas niso
tak vzgojili,
da bi ribe vsi bili.
Tudi to se
žal zgodi.

A med nami
se nahaja
nekaj boljših
tičev še,
ki so iznašli
druge znake
in besede
iz klicajev,
črtic, krogov
in vprašajev,
ki z njimi
le Tribuna
polni se.
Ta je list
postal res slaven,
pravijo,
da je pripraven
za zavijanje klobas
in Ljubljanski

med
štu-
den-
ti

vsi mesarji
prosijo zanj že
lep čas.

Če študent
po cesti hodi,
milo se mu
kdaj stori,
če pogleda
desno, levo,
le na avto
naleti.
»Kakšen standard?«

ostrmi.
Marsikdo, ki ni
študiral,
rad študentu
smeje se
in ga z avtom
poškropi.

So poklici
tam na vrhu,
a študent se
vsak zaveda,
da diploma
še nič ni.
Da bo treba
se podati,
belo cesto
si izbrati,
a doma,
(tako med brati)
dosti jih
brez šol sedi.

To je naša
perspektiva,
to sedanjost
naša je.
Pa povejte
dragi bratje
za študirat'
je, ali ne?

Ob izdaji novega slovarja tujk

Allmentl — davek na norost.

Birokracija — ustanova, ki služi za
atletske sposobnosti in utrjevanje
živcev ljudi.

Bog — vsemogoča in nezmotljiva o-
sebnost; kakor predsednik občine
ali direktor

Ceste — pri nas, prostor za rekreaci-
jo in športno udejstvovanje. Lahko
tudi prisposoba za standard. Upo-
rablja se tudi kakor ilustracija za
pot v ??? Tudi psovka.

Cas — pojav, ki so ga odkrili samo
zaradi imena ure. Pri nas ga je do-
volj, a vseeno ga še nismo pričeli
izvažati.

Denar — najosnovnejši element za
obstoj in ugled človeka.

Devalvacija — črni humor po ang-
leško.

Ekonomija — hazardiranje posa-
meznikov z družbenimi sredstvi.

Integracija — isto kakor parola, z
z enakimi posledicami.

Intervju — vmešavanje v osebne za-
deve. Priljubljena metoda na poli-
ciji.

Sejati, zasedati — mlatiti prazno
slamo; spada v jugoslovansko folk-
loro.

Socializem — problem z več neznan-
kami.

Statistika — potvarjanje dejstev, v
smislu propagande.

Šovinizem — Uvoziti nekaj, kar si
prej izvozil.

Škandal — najnovejša oblika rekla-
me.

Zaposlitev — Iluzije. Tudi zaposti-
tev z diplomom v hotelih zapadnih
držav.

Zgodovina — Biografije neodgovor-
nih osebnosti.

Urad — Čakalnica. Tudi prostor za
pitje turške kave in najprikladnejše
mesto za spanje med delovnim časom.

Reklama — Pornografska literatura
brez cenzure. Tudi z zakonom zašči-
tena laž.

Jugoslavija — država v Evropi, ki
odmira. Znana po čevapčićih in Jad-
ranskem morju in eksperimentih.

Kriminal — Kulturno prosvetna de-
javnost.

Kapitalizem — pojem za visoki stan-
dard. Ni v nobeni zvezi z Markso-
vim »kapitalom«.

Leksikon — antologija človeške ne-
umnosti.

Markszem — čitanje marksovih mi-
sli. V Kitajski čitanje Mouvih misli.

Morje — neužitna slana voda. Pri-
merna samo za ribe in turiste Jad-
ransko morje: mišolovka za turi-
ste.

Novinar — človek, ki je plačan za
to, da pometa pred tujim pragom.
Novinarji so izumili novinarsko ra-
co.

Obleka — Tekstilni izdelek, ki ni
priljubljen pri mlajših oenskah.

Prekmurec — Nekvalificirana delov-
na sila v Avstriji, Nemčiji, Franciji,
Švedski in drugod.

IV. plenum — bankrot industrije za
prisluškovalne naprave.

Reforma — gospodarski stripi z ne-
jasno bodočnostjo.

Samoupravljanje — antologija jugo-
slovanskega humorja.

NEODGOVORNA RAZMISLJANJA
ZA LAHKO NOČ.

Ne razumem, zakaj nekateri mi-
slijo, da je danes težko določiti kaj
je divjačina in kaj so lovci. Stvar
je preprosta. Divjačina so devize
vsi ostali smo lovci.

— o —

Na odgovornih položajih so mno-
gokrat neodgovorne osebe.

— o —

Upajmo, da v svetli prihodnosti,
ne bo manjkalo električnega toka.

— o —

Hoteli smo realizirati enakoprav-
nost. Pri nas ni več tovarišev. Vsi
smo gospodje.

— o —

Kaj zato, če je funt devalorizi-
ran. Mi uporabljamo samo tire, ši-
linge in dolarje.

— o —

Se sreča, da je letos prišlo do in-
vazije miši. Kajti ne vem, kam bi
potem z našo pšenico. Spomnimo se
samo težav, ki smo jih imeli lani s
slamo.

HODI, BODI, KJER ŽE KODI
LE BREZ

VESTNIKA

DOMOV NE HODI!

VESTNIK — vaš tednik — SI LAHKO NAROČITE:

- pri vašem pismonoši
- na vaši šoli
- na upravi Vestnika

Naš naslov: MURSKA SOBOTA, KIDRIČEVA 4.

PRODAJATE?
PRIREJATE?
POSREDUJETE?
PONUJATE?

Odgovore na ta vprašanja vam omogoča:

GOSPODARSKO PROPAGANDNA SLUŽBA

- VESTNIKA
- RADIA MURSKA SOBOTA
- NEPUJSAGA

— Oglašajte v pokrajinskih informacijskih sredstvih.

TRGOVSKO PODJETJE

UNIVERZAL Lendava

z vsemi poslovalnicami in popolnim asortimanom trgovskega blaga po konkurenčnih cenah se toplo priporoča cenjenim odjemalcem.

Obrtno komunalno podjetje

LENDAVA

se priporoča s kvalitetnimi storitvami in izdelki:

- elektroinstalaterstva — lesno predelovalnega obrata — gradbeništva — čevljarstva — kina — krojaštva v Veliki Polani — enota za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami — splošne komunale.

KIK »Pomurka«

Ko »Bruc« na rajžo gre se oskrbi z Expres — instant kavo in evaporiranim mlekom

KIK »POMURKA«
obrat
TOVARNA MLEČNEGA PRAHU
MURSKA SOBOTA

Tovarna oblačil in perila

Mura

MURSKA SOBOTA

srajce, perilo in konfekcija
pojem kvalitete in sodobnosti

Panonia

INDUSTRIJA KOVINSKE GALANTERIJE

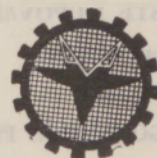
Murska Sobota

IZDELUJEMO: galanterijske izdelke za gospodinjstvo
in naprave za kmetijstvo, kot: vinogradniške škropilnice,
brzoparilnike, kotle za žganjekuho in drugo.
Priporoča se vsem svojim odjemalcem!

KIK Pomurka

Tovarna mesnih izdelkov

Murska Sobota

se s svojimi bogato založenimi prodajalnami mesa
toplo priporoča za obisk in nakup!

»POMURJE«

Splošno gradbeno podjetje

MURSKA SOBOTA

izvaja vse vrste gradenj, prodaja in gradi stanovanja
za tržišče.

Pri gradnji individualnih vrstnih hiš nudi kredit.

V obratu opekarne Puconci dobite vse vrste kakovostnih
opečnih izdelkov.

KMETIJSKO INDUSTRIJSKI KOMBINAT

»POMURKA«

MURSKA SOBOTA, Titova 5

s svojimi obrati:

- 1) Obrat za kmetijstvo, Rakičan
- 2) TMI
- 3) TMP
- 4) KZ »Agromerkur«
- 5) Obrat za gozdno in lesno gospodarstvo

priporoča svoje kvalitetne proizvode:

- meso, klobase vseh vrst, mesne konzerve
- mlečni prah, jajčni prah, palačinke
- piščance, jajca
- lesene garaže itd.

BOSTE KUPOVALI?

potem obiščite

prodajalne

TRGOVSKEGA PODJETJA

Merkur

MURSKA SOBOTA

kjer vas bodo postregli hitro, solidno in poceni!

Trgovsko podjetje na veliko in malo MURSKA SOBOTA

Nudi v svojih prodajalnah na drobno in v skladiščih na debelo veliko izbiro blaga najboljše kakovosti in po zmernih cenah.

Obiščite **BLAGOVNICO!**

Kolektiv

S svojimi kakovostnimi izdelki vseh vrst pribora za dežnike
in senčnike, kakor tudi ogrodij za zložljive dežnike se
še naprej priporoča svojim odjemalcem

NAFTA LENDAVA

Proizvodnja bencina, kurilnih olj, metanola, formalina
in umetnih smol.

Proizvodnja opreme za naftno industrijo.

V poslovalnicah trgovskega podjetja

Prekmurski magazin

boste hitro in solidno postreženi.

Priporoča se vam za obisk in nakup:

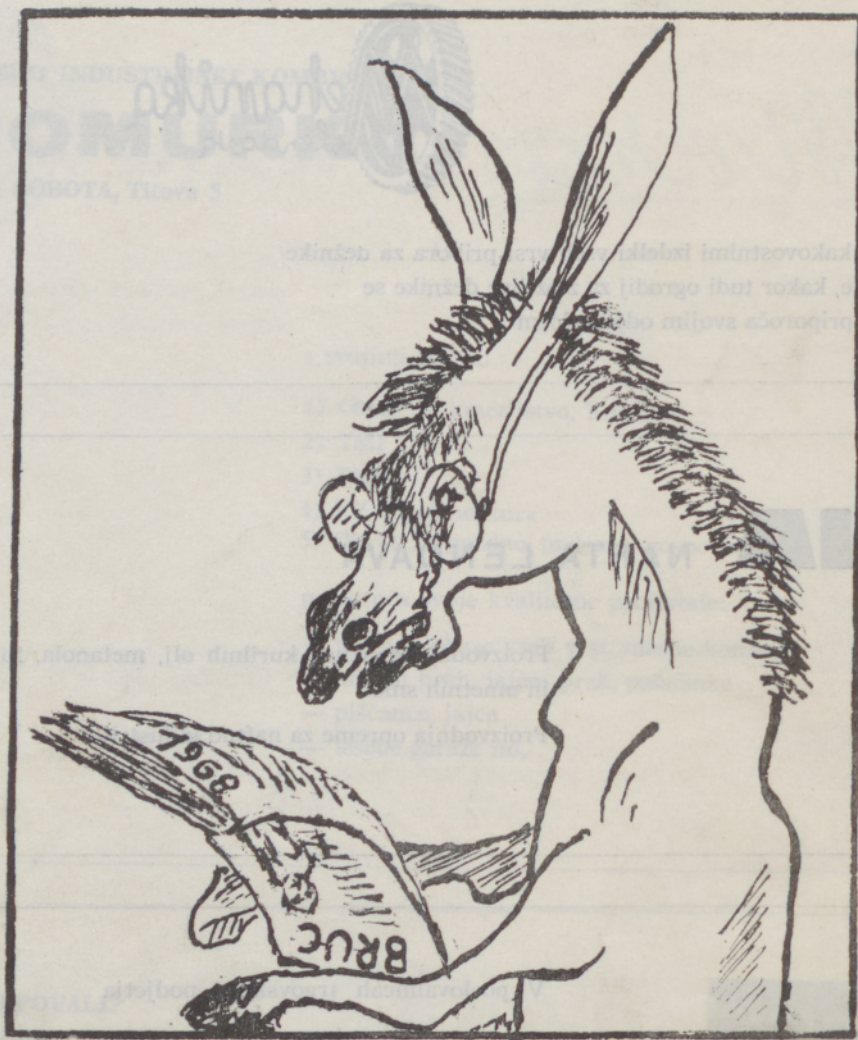
TP »Prekmurski magazin«, Murska Sobota

Trgovsko podjetje

UNIVERZAL

 LENDAVA

Nudi potrošnikom bogato izbiro blaga.

Le kako morejo ljudje najti v tem listu kaj smešnega?

BRUC izhaja enkrat letno ob akademskem plesu z brucovanjem KSP — Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik: Evgen EMRI — S prispevki sodelovali: Karel BANFI, Evgen EMRI, Marjan HORVAT, Feta ISMAILOVIĆ, Jože LIPIC, Anton PERSAK, Ervin PINTER, Franc ROUDI, Franc SAPAČ, Geza SOČIĆ, Ernest SKRABAN, Franc ZELEDEN — Uredniški odbor: Evgen EMRI, Marjan HORVAT, Anton PERSAK, Ervin PINTER, Franc SAPAČ, Ernest SKRABAN in Franc ZELEDEN — Casopis tehnično uredil Moco RADULOVIC — Meterji: Feri CELEC, Niko KORSIC, Janez MATAJ, Stefan FRIDRIH in Jože SECKO.